

Majhni uspehi zaveznikov; Nemci še teh ne pripoznajo.

FRANCOZI SO ZAVZELI VEČ SOVRAŽNIH ZAKOPOV. — ANGLEŽI POROČAJO, DA SO IMELI NA NEKATERIH DELIH SVOJE FRONTE NEKOLIKO USPEHOV. — PRED VERDUNOM JE BILO LE PAR MALIH SPOPADOV, KI PA NISO NAPRAVILI NA POLOŽAJU NOBENE IZPREMEMBE. — OBIČAJNI ARTILERIJSKI BOJI. — AMERIŠKI ZRAKOPLOVEC SPRAVIL NA TLA NEMŠKI ZRAKOPLOV.

London, Anglija, 11. avgusta. — Francoske čete so vpriporile danes hud napad v severnem delu doline Somme; zavzele so več nemških zakopov ter še dalje napredovale do Maurepasa in do Hem gozda. Dalje so Francozi tudi zavzeli dva gozdiča severno od Hem gozda, ki sta bila močno utrjena. Vjeli so stopeneset neranjenih nemških vojakov, dalje so pa zaplenili tudi eno strojno puško. Ravnotako tudi Angleži poročajo, da so napredovali pri Bazentin-le-Petit in Pozieresu.

Uradno poročilo francoskega vojnega urada, ki je bilo izdano nocoj, se glasi:

— Danes popoldne smo v severnem delu doline Somme vpriporili hud infanterijski napad, kateri se je nam nadvse dobro posrečil. Zavzeli smo več nemških zakopov, s katerimi smo toliko pridobili, da imamo zdaj novo črto od Maurepasa do Hem gozda.

Na severni strani gozda Hem smo zavzeli dva gozdiča, v katerih so imele nemške čete nadvse dobro utrjene pozicije.

Tekom teh bojev smo vjeli 150 sovražnih vojakov in zaplenili eno strojno puško.

Na južnem delu Somme doline se vrše običajni artilerijski boji.

Popoldansko francosko poročilo se pa glasi:

— Na severni strani Somme smo pošiljali na sovražne pozicije uničujoč ogenj. Med temi operacijami smo vjeli več sovražnikov in zaplenili dve strojni puški, in si cer v bližini Hardencourta.

Angleško uradno poročilo, ki je bilo izdano danes popoldne, se glasi:

— Preteklo noč je pošiljal sovražnik na naše postojanke hud ogenj iz strojnih pušk, kakor tudi iz navadnih na naše postojanke pri Foleaux gozdu. Ogenj smo jim vračali v isti meri, tako, da sovražnik ni mogel svojih operacij razviti.

Severno od Bazentin-le-Petita smo zavzeli nekaj sovražnih zakopov in Nemcem povzročili velike izgube. Sovražnik je pozneje vpriporil na te zakope hud protinapad, toda ni imel uspeha, imel je le velikanske izgube.

Severozahodno od Pozieresa smo tudi nekoliko napredovali.

Blizu Neuville St. Vaast smo eksplodirali eno mino ter zavzeli pri tem nekoliko ozemlja.

Nekoliko uspeha smo imeli tudi v bližini Ypresa, kjer smo napadli neko farmo, ki se nahaja med sovražnimi črtami.

Na ostalih delih fronte ni bilo ničesar, kar bi bilo vredno omenjati.

Nocojsnje uradno poročilo angleškega vojnega urada se glasi, da ni bilo na angleški fronti nobene izpremembe, pač pa poročila o mnogih zračnih bojih, ki so se vršili nad nemškimi zakopi; teh bojev se je udeležilo šestinosemdeset angleških zrakoplovov, izmed katerih se dva nista vrnila.

Nemci so izgubili, kot poročilo omenja, več, najbrže pet, zrakoplovov.

Berlin, Nemčija, 11. avgusta. — Oboji, Francozi in Angleži, nadaljujejo s svojimi napadi na sommeski fronti, toda nihče ne more doseči kakšnega uspeha. Tako pravi uradno poročilo nemškega vojnega urada, ki se v celoti glasi:

— Pestre angleške in francoske čete so tekom dne nadaljevale s svojim napadnjem, toda uspehov niso imele.

Na severnem delu reke Somme so Francozi vpriporili napad, toda naše saksonske čete, ki so bile ravno prej dobile nekoliko ojačenja, so napad odbile in povzročile sovražniku velike izgube.

Drugega se ni dogodilo, česar bi bilo vredno omenjati. Paris, Francija, 11. avgusta. — Na verdunski fronti se ni ničesar posebnega dogodilo. Bilo je poleg artilerijskih bojev, ki pa niso napravili na položaju nobne izpremembe, tudi par infanterijskih bojev.

Vojni urad je v svojem poročilu tikajočem se verdunskega bojišča, omenil tudi nekega ameriškega zrakoplovca, ki je spravil z zraka nek nemški zrakoplov.

Poročilo se glasi:

— Sovražna artilerija je pošiljala na našo prvo in drugo črto hud ogenj, ki pa ni imel nobenih posledic. Dne 8. t. m. je nek zrakoplovec ameriškega oddelka spravil na tla nek nemški zrakoplov.

Zavezniška ofenziva.

Slednjič so vendarle začeli zavezniški na Balkanu z ofenzivo. — Serail, vrhovni poveljnik.

Paris, Francija, 11. avgusta. — Zavezniška ofenziva na Balkanu se je začela. General Serrail je bil imenovan vrhovnim poveljnikom angleških in francoskih čet. Francosom poveljuje general Cardonier.

Francoski generalni štab poroča, da so začeli zavezniški z vsilo obstreljevanji okolico Doirana ter da so zavzeli nekaj višin. Pri Florini se vrše ljuti boji med predstražami.

Berlin, Nemčija, 11. avgusta. — Veliki generalni štab poroča: Južno od Dorain so se vršili manjši spopadi med našimi in sovražnimi četami. Uspehi zavezničkov nimajo nikakega pomena na splošen položaj.

London, Anglija, 11. avgusta. — Vse tukajšnje časopise je silno navdušeno, ker se je začela nova zavezniška ofenziva na Balkanu. Ta ofenziva ima v prvi vrsti namen spraviti Rumunsko v vojno. Brezdomno se bodo Rumuni pridružili zaveznikom, ker so zdaj slednjič vendarle prepričani, da Avstrija in Nemčija ne bosta zmagali.

Bolgari in Turki nikakor ne bodo mogli zavstaviti zavezniškega prodiranja. V par tednih bo Niš zopet srbska last, nakar se bo začelo splošno prodiranje proti Čataldži in Carigradu. Glavno mesto Turčije in Bospor bosta kmalo v rokah zavezničkov.

Nemški submarin potopil dansko ladjo.

London, Anglija, 11. avgusta. — Ruterjeva poročevalna družba poroča, da je nek nemški submarin potopil dansko ladjo 'Danevang', ki je vozila iz Haparande, Švedsko, v Hull. Moštvo je bilo rešeno.

Turki ne puste, da bi Amerikanci pomagali Sircom.

Washington, D. C., 11. avgusta. — Turška vlada je zavrnila ponudbo Združenih držav, da bi nevtralna komisija pomagala Siriji, kjer na tisoče in tisoče krščanskih prebivalcev strada.

Ameriški vladni zastopnik v Carigradu je državnemu departmentu sporočil, da mu je turška vlada naznanila, da Sirija ne potrebuje nobene pomoči.

Francoski parnik se je potopil.

Marseilles, 11. avgusta. — Francoski parnik 'Tibor', 2727, ki je vozil iz New Yorka v Marseilles streljivo, je že v bližini svojega cilja pričel goreti, valed česar je nastala eksplozija in se potopil.

DENAR SE LAHKO ODPOŠLJE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREŽIČNEM BRZOJAVU.

Cena kronam je ista kot pri navadnih pošiljkljah; le za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še dopolnjuje.

Zdaj je mogoče poslati le okroglo svoto, kot naprimer: K 100, 200, 300 itd. do K 1000.

Brezplačne pošiljklje gredo vse v Nemčijo, od tam se pa pošljejo denarne nakaznice po pošti na zadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljklje dosepejo primeroma hitro za sedanje razmere in je mogoče dobiti odgovor nazaj, da je bil denar izplačan v 20 dneh. Zgodilo se pa kaj lahko, da pošiljkljev traja tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezplačnem brzojavu; denarja se ne more izgubiti, pač pa je mogoča zakasnitev, ako se urine kje kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dodati: pošlji naj se po brezplačnem brzojavu.

FRANK SAKSER, 28 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pomoč Poljski.

Avstrija pravi, da morajo imeti njene čete pravico se posluževati poljskih pridelkov.

Washington, D. C., 11. avgusta. — Državni departmet je danes prejel noti od angleške in avstrijske vlade, tikajoči se pomoči stradalemu poljskemu narodu, ki živi v Ruski Poljski, ki se nahaja zdaj deloma v rokah tevtonskih armad.

Angleška in avstrijska vlada sta dali taka odgovora, da je zadaj še nemogoče pričakovati, da bi bilo mogoče Poljakom poslati kako pomoč.

Angleška vlada vsak čas pripravljena pustiti naprej hrano, toda le pod pogojem, da ostanejo pridelki, ki so vzrastle na Poljskem, poljskemu ljudstvu, nikakor pa ne more dovoliti, da bi Nemčija uporabljala poljsko hrano za svoje ljudi, medtem bi moral pa poljski narod dobiti hrano iz Amerike preko angleškega vodovja.

Avstrija pa pravi, da jih je jako ljubo, ako bodo Poljaki dobili kako pomoč iz Amerike, toda pri tem se pa Avstrija nikakor ne more odreči pravici, da se smejo njene čete, ki se nahajajo v poljskem ozemlju posluževati hrane, ki je zrastle na Poljskem.

Državni departmet bo vkrnil nadaljne korake, ko bo prišli odgovori nam redsednikovva pisma, ki jih je poslal vsem evropskim vladarjem.

London, Anglija, 11. avgusta. — Tukajšnje časopise, ko je dobilo za objavo angleški odgovor na ameriško noto, tikajočo se poljske pomoči, se je v svojih člankih zgrajalo nad Nemčijo, ki ovira dovoz hrane Poljakom iz Združenih držav. Pristavlja, da ima angleška vlada popolnoma prav, da ne pusti hrane naprej. Nekateri časopisi so pa pripomnili, da se bo vlada mogoče vseeno toliko ozirala na človečanske principe, da bo hrano vseeno pustila naprej, čeprav ne bo Nemčija storila, kar zahteva angleški pogoj.

Rusi v Stanislavu.

Ruske čete so zavzele ključ glavnega mesta Galicije — Stanislav. Ruski jetniki.

Petrograd, Rusija, 11. avgusta. — Ruski generalni štab je izdal sledeče uradno poročilo:

Vsled naših uspehov pri Seretu in pri Nesterovu je bil sovražnik prisiljen umakniti se v svoje postojanke pri Gliadki.

V bojih so se posebno odlikovale čete generala Lešickija, ki so zavzele večerj zvečer ob osmih mest Stanislav. Stanislav je za nas izvanredno velike važnosti, ker je takorekto ključ glavnega mesta Galicije, Lvova.

Sovražnika, ki se je umaknil proti Halizu, neprestano zasledujemo.

Berlin, Nemčija, 11. avgusta. — Iz današnjega poročila nemškega generalnega štaba je razvidno, da se bije ob celi črti med Dnjestrom in Karpati izvanredno vroča bitka.

Čete generala Hindenburga so pognale v beg Ruse ob Stohodu.

Avstrijske čete pod poveljstvom avstrijskega prestolonaslednika Karla Franca Jožefa so vjele v dveh dneh v Bukovini in vzhodnem delu Galicije 2700 ruskih vojakov ter zaplenile veliko vojnega materijala.

Petrograd, Rusija, 11. avgusta. — Naše čete so začele prodirati ob reki Seret. Sovražnik se na celi črti umika. Zadnje dni je vpriporil nekaj protinapadov, ki se pa niso obnesli.

Od 4. do 10. avgusta smo vjeli vsega skupaj 268 častnikov in 13 tisoč mož.

Norveški parnik potopljen.

London, Anglija, 11. avgusta. — Valed neke eksplozije se je v Severnem morju potopil norveški parnik 'Ragnarok', ki je vozil iz Gøthesburga v Rouen. Moštvo je bilo rešeno.

Preteča stavka.

Kocka bo padla danes. — Delavski voditelji se ne bodo hoteli podvreči sporazumljevanju.

Včeraj se še ni odločilo glede preteče splošne železniške stavke. Uradniki štirih velikih unij in drugi delavski zastopniki ter posredovalci se bodo danes še enkrat sestali, pri kateri priliki bodo posredovalci predložili uradnikom in zastopnikom pogoje, pod katerimi bi bilo mogoče rešiti to resno stvar.

Delavski voditelji so ponovno izjavili, da nikakor ne bodo odnehali od svoje zahteve za osemurni delavnik. Pravijo, da se naj posredovalci in magnati takoj odločijo kaj nameravajo vkeriniti, kajti vseh 400,000 železničarjev postaja že nemirno.

Voditelji in uradniki unij so tudi izjavili, da se ne bodo podvrgli nobenemu sporazumljevanju. Edino, kar je mogoče, da prepreči stavko, ki bo imela na celo deželo občutne posledice, je, da železniški magnati pripoznajo osemurni delavnik, do katerega je vsak delavec opravičen.

Kaj ukrepajo magnati medseboj ni nikomur znano.

Ako bodo posredovalci danes predlagali delavskim zastopnikom, da se podvrgnejo sporazumljevanju, zastopniki popolnoma gotovo ne bodo zadovoljni, kajti, ako bi hoteli pri kakem takim sporazumljevanju kaj doseči, namreč, da ne bi prišlo do stavke, bi morali delavci gotovo opustiti svojo zahtevo za osemurno delo.

Unijski uradniki so se že izrazili, da sam predsednik Wilson ne more nanje toliko vplivati, da bi se podvrgli sporazumljevanju. Vsi krogi napeto pričakujejo, kako se bo to stvar rešilo.

40 oseb je zgorelo na grškem parniku.

Atene, Grška, 11. avgusta. — Na grškem parniku 'Eletheria', ki je bil na potu iz Soluna v Volo, in vozil olje Ameriške družbe, je izbruhnil požar, vsled katerega je izgubilo štirideset oseb življenje, več je bilo pa ranjenih.

BRAT, POMAGAJ TREPEČEMU BRATU!

Pozor pošiljatelj denarja!

Valed negotovnega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe sprejemamo denarne pošiljklje do preklica le pod pogojem, DA SE VSELE VOJNE IZPLAČAJE MOGOČE Z ZAMUDU. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati ne morejo le zamude. Mi jamčimo za vrnitev denarne pošiljkljev toliko časa, da se izplača na določeni dan. Istotako nam jamčijo zavezniške ameriške banke, s katerimi smo sedaj v sredi radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

K	\$	K	\$
5....	.90	120....	10.80
10....	1.80	130....	11.70
15....	2.70	140....	12.60
20....	3.60	150....	13.50
25....	4.50	160....	14.40
30....	5.40	170....	15.30
35....	6.30	180....	16.20
40....	7.20	190....	17.10
45....	8.10	200....	18.00
50....	9.00	250....	22.50
55....	9.90	300....	27.00
60....	10.80	350....	31.50
65....	11.70	400....	36.00
70....	12.60	450....	40.50
75....	13.50	500....	45.00
80....	14.40	550....	49.50
85....	15.30	600....	54.00
90....	16.20	650....	58.50
95....	17.10	700....	63.00
100....	18.00	750....	67.50
110....	19.80	800....	72.00

Kar se zdaj čemo denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih.

Včasih se bo zgodilo, da dobimo denar nazaj, včasih pa tudi kaj manj. List despe na napad pota, vadi par dni kasneje in med tem, ko dobimo nazaj, list v roko, se pri nas čemo morali že večkrat spremeni.

TUJKA FRANK SAKSER, 28 Cortlandt St., New York, N. Y.

Italjani prodirajo proti Jugu; umikanje Avstrijcev.

AVSTRIJSKE ČETE SO ZAVZELE NEKAJ NOVIH POSTOJANK. — ITALJANI SO BAJE ZAVZELI NEKO TOČKO, KI JE ODDALJENA SAMO 20 MILJ OD TRSTA. — DOBRDOBSKA PLANOTA V LAŠKIH ROKAH. — AVSTRIJCI HOČEJO NA VSAK NAČIN ZABRANITI ITALJANOM POT V VIPAVSKO DOLINO. KAKO JE ZDAJ V GORICI. — POROČILO ČASNIKARSKEGA POROČEVALCA.

Rim, Italija, 11. avgusta. — Italjanske čete so prodrle nekoliko proti jugu ter zavzele San Martino di Carso. Ta vas leži šest milj jugozapadno od Gorice in je oddaljena samo dvajset milj od Trsta.

Dobrdobska planota, ki je bila pozorišče najhujših bojev in katero so Avstrijci izvanredno junaško branili, se nahaja v naših rokah.

Tako se glasi poročilo italjanskega generalnega štaba Berlin, Nemčija, 11. avgusta. — Avstrijski generalni štab poroča, da so Avstrijci zavstavili italjansko prodiranje napade, pa se je moral vselej umakniti.

Oficielno poročilo se glasi:

Po dvanajst ur trajajočem artilerijskem boju so navalili Italjani štirikrat na naše postojanke pri Zagori in trikrat na višine pri Plavi. Kljub silnim naporom niso mogli ničesar napraviti.

Na tirolski fronti smo odbili vse napade.

Rim, Italija, 11. avgusta. — Italjanski generalni štab poroča:

Včeraj je naša tretja armada nadaljevala svojimi napadi v okolici svetega Mihaela in svetega Martina. Našim vojakom se je posrečilo zavzeti nekaj važnih sovražniških utrdb med Vipavico in med goro Kosič.

Sovražnik se je v divjem bregu umaknil.

Zasedli smo vas Rubije, San Martino del Carso in celo Dobrdobsko planoto.

Vzhodno od Gorice se nahaja sovražnik v strelnih jarkih ob hribu svetega Gabriela in ob Vrtojbi. Sovražnik je na celi fronti vpriporjal protinapade, od katerih se mu pa ni niti eden posrečil.

Koliko vojnega materiala smo zaplenili in koliko avstrijskih vojakov smo vjeli včeraj, se dozda še ni moglo dognati.

Sovražni zrakoplovci so metali bombe na Benetke in na lagune pri Gradežu. Nekaj poslopij je bilo poškodovanih, oseba pa ni bila nobena poškodovana.

Ko so Avstrijci zapustili strelne jarko, so vzeli seboj veliko vojnega materiala ter ga odnesli v Prvačino. Vsled tega je bila tudi Prvačina cilj naših zrakoplovcev.

Včeraj so zopet vrgli v vas kakih štirideset bomb, ki so povzročile precejšnjo škodo.

Vojni plen.

Rim, Italija, 11. avgusta. — Dopisnik tukajšnje 'Tribune' je sporočil, da so vjeli Italjani pri Soči več kot 15,000 vojakov. Italjanska kavalerija je pregnala umikajočega se sovražnika iz dolin. Upati je, da se bo bitka, ki se še neprestano bje, končala z zmago italjanskega orožja.

Vzhodno od Gorice divja bitka na danajst milj dolgi fronti.

Umikanje.

Avstrijske čete so se začele umikati ob železniški progi, ki vodi proti Dornbergu, šest milj jugozahodno od Gorice ter po cesti, ki vodi proti Šempasu. — Svojo fronto bodo poskušali obnoviti med Vipavčico in Trnovom ter tako preprečiti Italjanom dohod v Vipavsko dolino.

Pri Krnu in na drugih točkah so stopile avstrijske čete v ofenzivo. Pomisliti je pa treba, da je ta ofenziva skoraj brez pomena ter nima popolnoma nič upliva na italjanske operacije pri Gorici.

Tretja armada pod poveljstvom vojvode Aoste si je priborila nesmrtno slavo. Veliko številno vojakov bo odlikovanih. Ni treba omenjati, da ima ta armada velikanske izgube, ker je morala prenesti največ naporov.

Kako je v Gorici?

Paris, Francija, 11. avgusta. — Dopisnik 'Petit Parisiena', je sporočil s soške fronte sledeče:

Ko sem prišel po Via Leone v Gorico, se mi je nudil strašen prizor. Pri Via Leone so se vršili najbolj vroči boji. Hiše so napolnove

šene, zidovje je preluknjano od krogel in granat. Tla so pokri ta s trupli, uniformami, ščiti, čeladami in orožjem. Nad našimi glavami se še vedno bje vroč artilerijski dvojni, sovražni zrakoplovi krožijo po zraku, iz daljave se sliši regljanje strojnih pušk. To je bil strašen pogled, katerega ne bom nikoli pozabil.

Preko železnega mosta so drvale naše baterije. Ker jih je sovražniška artilerija neprestano obstreljevala, so bile naše kolone večkrat zavite v tako gost dim, da niso mogli ne naprej ne nazaj.

Ko se je dim razkldil, smo videli naše baterije nadaljevati svojo pot.

Vojaki infanterijskih polkov so vriskali in ploskali z rokami. Predno je prišla artilerija preko mosta, je padlo veliko naših topničarjev. Toda artilerija je dosegla svoj cilj in se je začela bližati sovražniku.

Ko pride človek mimo prvih hiš v mestu, se prizor mahoma izpremeni. V mestu je čisto normalno življenje. Ako bi ne slišali grmenja topov, bi sploh ne vedeli, da divja v bližini najbolj vroča bitka, kar jih je bilo v avstrijsko-italjanski vojni.

Ob Korzu, glavni goriški ulici je bila odprta neka kavarna. Tam so se zbrali častniki, vojaki in civilisti ter praznovali prihod italjanske armade v mesto. Skoraj iz vsake hiše je visela italjanska zastava.

Veliko civilnega prebivalstva je bilo ostalo v mestu, oni civilisti, ki so pobegnili pred Italijani, so se pa začeli vračati.

"GLAS NARODA"

(Slovenski Dnevnik)
 Published and Printed by
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
 (a corporation)
FRANK SAKSER, President
LOUIS BENEDEK, Treasurer
 Place of business of the corporation
 and address of above officers:
 25 Cortlandt Street, Borough of Man-
 hattan, New York City, N. Y.

Na celo leto volja list na Ameriko in
 Canada \$3.00
 "pol leta" 1.50
 "pol leta na mesto New York" 4.00
 "pol leta na mesto New York" 2.00
 "Evropa na vse leto" 4.50
 "pol leta" 2.50
 "Evropa na vse leto" 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
 izvenredni nedeljni in pramikov.

"GLAS NARODA"
 ("Voice of the People")
 Issued every day except Sundays and
 Holidays.
 Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Deposit here podpis in osebnosti se ne
 pridobujajo.

Obračunaj se na blagovni politiki pa se
 Money Order.

Vsi spremembi kraja naročnikov pre-
 slo, da so nam tudi prejela li-
 beralisti namani, da hitreje naj-
 demo nastojnika.

Dopisov in politikatv naredite se
 naslov:

"GLAS NARODA"
 25 Cortlandt St., New York City
 Telefon 4657 Cortlandt.

Čudna politika.

Italijani so zavzeli Gorico in ne-
 kaj bližnjih krajev. Ljudje, ki do-
 bro poznajo vojaške stvari in ki
 sodijo nepristransko, pravijo, da so
 s tem vse dosegli ter da ne bodo
 mogli več napredovati.

Italijani hrepene po Trstu in
 Istriji. Razdalja med Trstom in
 Gorico je primeroma majhna, toda
 pot, ki veže te dve mesti, je dobro
 zavarovana. Avstrija ve, kaj po-
 meni zanj izgubiti Trst, ki je ta-
 korekoe edino avstrijsko pristani-
 šče.

Trst je podoben pljučem, skozi
 katere diha dvojna monarhija. —
 Vzemite človeku pluća, pa ste mu
 vzeli življenje.

Vsaka država, ki se je umešala
 v vojno, je razodela svetu, zakaj
 je to storila.

Vsaka se je skušala oprati in
 dokazati, da ji ni preostajalo dru-
 ge poti ter da je bila do napovedi
 vojne popolnoma upravičena.

Avstrija se zdaj pridružuje, da
 bi ne bilo nikdar vojne, če bi ne
 bilo tistega mladega srbskega štud-
 enta, ki je z dvema bombama pod-
 žgal celo Evropo.

Nemčija pravi, da se je bala ru-
 skega in francoskega napada ter
 da je napad z napovedjo vojne pre-
 prečila.

Anglija in Francija zatrujeta,
 da hoteta odrediti celo človeštvo s
 tem, da uničita nemški militari-
 zem.

Kot se vidi, so vsi ti izgovori ja-
 ko jalovi in v nikakem oziru do-
 sti ne veljajo.

Najbolj zanimivo je bilo z Ita-
 lijo.

Avstriji je baje zato napovedala
 vojno, ker je hotela rešiti izpod
 avstrijskega jarma svoje zatirane
 sinove.

Rekla je, da je teh njenih sinov
 polna vsa Južna Tirolska, vsa Pri-
 morska, vsa Istr ter da prebiva-
 jo celo tja do Postojne.

Kakšen jarem je tlačil italijan-
 ske sinove v Avstriji je vsakemu
 prav dobro znano, posebno pa nam
 Slovence. Italijani so bili v Trstu in
 v Gorici veliko bolj prosti kot
 pa doma v kraljevini. Delali so
 kar so hoteli. Če so se hoteli norče-
 vati iz italijanske vlade, so se la-
 hko, ker jim ni vladala Italija. Tu-
 di iz Avstrije so se lahko norče-
 vali, ne da bi jim kdo skrivil las
 na glavi.

Avstrijska vlada jih ni smatrala
 kot podanike, pač pa kot goste,
 kot sinove svoje zaveznice Italije.

Kot je iz tega razvidno, je bilo
 od strani Italije osvobodjeve ita-
 lijskih sinov le prazna fraza.

Italijanski sinovi so po naših
 krajih lahko govorili svoj jezik,
 imeli so svoje šole, in Italijan, ki
 ni znal razen italijanščine ničesar
 drugega, je lažje dobil v kakem so-
 venakem primorskem kraju vladno
 službo kot pa Slovenec, ki je znal
 slovenski, nemški in italijanski je-
 zik.

Peščici Italijanov bi bila Avstri-

ja kmalo dala italijansko univerzo
 v Trstu.

80.000 tržaških Slovencev ni da-
 la niti ene slovenske šole.

Gad, ki ga je gojila Avstrija na
 svojih prsih ni več razposajena ži-
 valica, pač je pa pokazal zobe, za-
 jedel se ji je v prsi in s silo za-
 hteva prostor, na katerem se je
 toliko časa solnčil, za svojo last-
 nino.

Vprašanje nastane, če se mu bo
 mogla Avstrija vbrantiti, če ga bo
 mogla spoditi. Za to nevarno in
 težko službo si je izbrala Slovence
 in Hrvat, naroda, ki ju je do iz-
 bruha vojne prezirala in tepla, če
 je bilo potreba ali ne.

Slovenski in hrvaški vojaki imajo
 nalogo pregnati Italijana v nje-
 govo zemljo. Če se jim bo posre-
 čilo, je seveda drugo vprašanje.

Radovedni smo, če je Avstriji
 več za Trst kot za prijateljstvo Ma-
 džarov.

Prišlo je tako daleč, da oboje-
 ga ne more več imeti.

Ali si pridrži Madžare na svoji
 strani in izgubi Trst, ali pa si na-
 koplje sovraštvo Madžarov in ob-
 drži Trst.

Trst je zanj življenjske važno-
 sti, prijateljstvo Madžarov ji je
 potrebno.

Zakaj se bo odločila?

Slovinci ne bodo ne v prvem ali
 drugem slučaju veliko na boljšem.

Avstrija ne skrbi za interese
 Slovencev, pač pa samo za svoje.

Orodje so ji, s katerim se bo po-
 skušala ubraniti bivšega prijate-
 lja. In ko bo orodje opravilo svoje
 delo, bo zopet pozabila nanj.

Da je res tako, se je že nestrto-
 krat izkazalo, posebno pa v tem
 usodopolnem času.

-k.

Delegatom

V OKOLICI PITTSBURGHA IN
 ZAPADNO OD PITTSBURGHA
 V NAZNAJJE!

Ker je več tukajšnjih delega-
 tov izrazilo željo, da bi se skupaj
 odpravili iz našega mesta v For-
 est City v posebnem železniškem
 vozu, sem se informiral pri Penn-
 sylvania železniški družbi o po-
 drobnostih in naznanjam sledeče:

Voznja iz Pittsburgha do For-
 est City, ako je več kot 10 pot-
 nikov, stane \$9.05 za osebo. Ker
 bode pa pot zelo naporna in bode
 delegati zapadno od Pittsburgha
 gotovo jako utrujeni, priporočam,
 da vzamemo Pullman karo, iz ka-
 tere se nam ne bode treba nikjer
 presedati. Pullman družba bode
 računala okoli \$2.50 do \$2.75 za
 osebo, tloraj nas bode vožnja stala
 okoli \$11.55 do \$11.75. Normalna
 cena voznemu listku iz Pitts-
 burgha do Forest City je pribli-
 žno \$10.00, in kdor je potoval za
 to ceno, mu je dobro znano, ko bi
 bilo sivistosti ima, predno dospo-
 tja. Presedati se je treba med
 potjo dvakrat ali trikrat in na
 vlaknu ni najti nikakih udobnosti.

Vsled tega bi priporočal, da ni
 potreba razliko nijednemu vpo-
 števat v vsak naj se potruditi, da
 pride pravočasno sem.

Vozni red bode sledeči:

Iz Pittsburgha (East Liberty
 Station) se odpravimo v soboto
 dne 2. septembra ob 10.50 zvečer
 in dospemo v Harrisburg ob 5.02
 zjutraj; Harrisburg zapustimo ob
 8.20 zjutraj in pridemo v Sun-
 bury ob 10. uri dopoldne; od tam
 odpotujemo ob 10.50 v Wilkes-
 barre, kamor dospemo ob 12.30
 dopoldne; iz Wilkesbarre odpo-
 tjamo ob 3.10 ter dospemo v For-
 est City ob 5.09 v nedeljo popol-
 dne.

Vozni red je po mojem mnenju
 zelo ugoden in med potjo bode
 imeli delegati dovolj prilike pri-
 govoriti si prigrižek.

Tempotom toraj opozarjam vse
 tiste, kateri pridejo zapadno ali
 iz okolice Pittsburgha, da mi ja-
 vijo njih imena ter obenem po-
 šljejo naznancio za svoto \$11.75
 najpoznejše do 24. avgusta, kajti
 garantirati bode treba najmanj
 25 potnikov in družbi moramo
 javiti to nekoliko dni naprej.

Delegati naj skrbijo, da dospo-
 je pravočasno v Pittsburgh in na
 Union Station naj vzamejo želez-
 niški listek do East Liberty Sta-
 tion (Pittsburgh), od kjer je sa-
 mo eno minuto hoda do moje tr-
 govine. Delegate, kateri mi na-
 znajo svoj prihod, bode tudi
 prišlo.

Za vse ostale podrobnosti bom
 s pomočjo delegata Zbanička pre-
 skrbel tako, da bode vsem dele-
 gatom ustreženo.

Opozoriti moram ponovno, naj
 nikdo ne odlašaj javiti svoje ime
 pravočasno, da ne bi v zadnjem
 trenutku imeli kakih nepotrebnih
 situacij.

Za reveže.

Slovenska naselbina v Greater New Yorku bo priredila dne 27. avgusta piknik, katerega čisti dobiček bo namenjen Skladu za uboge Slovence v starem kraju.

Piknika se bodo udeležila vsa slovenska podporna in zabavna društva v Greater New Yorku (dvanaest po številu).

Pri tej priliki dobo prvič v zgodovini new-yorških Slovencev nastopila skupno tri slovenske pevke društva: "Domovina", "Slavec" in "Brooklynski Zvon".

V pripravljalnem odboru so zastopani od-borniki vseh slovenskih podpornih in zabavnih društev Velikega New Yorka.

Slovinci so pozabili strankarstvo in prepri- in so šli na delo vsi kot eden!

Vsi kot eden bodo delali za izpolnitev naj-večje dolžnosti, ki nam jo je naložila sedanja velika žalostna doba:

— Za pomoč ubogim Slovincem v starem kraju!

Vodstvo imajo v rokah moške, ki so največ pripomogli k procvitu in razvoju slovenske naselbine.

Imena teh mož nam jamčijo, da bo akci-ja izborna uspeša tako, kot ni uspela še nobena slovenska akcija v Greater New Yorku.

Ne brigajmo se ne za Avstrijo, ne za Nem-čijo, ne za Francijo, ne za Rusijo in ne za Anglijo!

Brigajmo se za ubogi slovenski narod in poskrbimo, da ne bo pomrl lakote!

To je naša dolžnost, to je naloga vsakega, ki pravi, da je Slovenec!

Slovenske naselbine, posnemajte Veliki New York!

Pozdrav vsem članom in člani-
 cam!

Ignac Podvasnik,
 predsednik nadzornega odbora
 društva sv. Barbare.
 6325 Station St., E. E.
 Pittsburgh, Pa.

Dopisi.

New York, N. Y. — Piknik v
 korist nove slovenske cerkve je,
 kakor je bilo pričakovati, izvrše-
 no uspeh. Prireditelj je bila v ro-
 kah cerkvenega odbora, katere-
 mu se mora priznati, da se je ve-
 liko trudil in svojo nalogo dobro
 rešil. Čisti dohodek piknika je
 znašal \$320.50, ker je lepa svota
 za naše razmere in ker je vedno
 toliko raznih piknikov. Dobri ro-
 laki so pri vstopu prostovoljno da-
 jali vstopnino. Veliko rojakov je
 prišlo, katerih obraz se nam bili
 dosedaj neznani, ker v New Yorku
 se ljudje kar porazgube po
 velikem mestu, in vstopili v naš
 krog kot novi prijatelji, navdu-
 šeni za napredek slovenske nase-
 lbine in slovenske cerkve. Naj mi
 bode dovoljeno omeniti moške, ka-
 teri so se veliko trudili, da ne bi
 piknik ljudem v zabavo in ne sa-
 mo za breme. Pri blagajni sta se
 potila Mr. Anton Pauli in Mr. Al.
 Češark, pri bari Mr. Luka Pauli,
 Mr. Frank Pire, Mr. Anton Žagar
 in Mr. John Pirnat. Ogromno za-
 logo pravih domačih klobas, ka-
 tere je lastnoročno za to slavnost
 "fabričiral" Mr. Alojzij Skrabar,
 je razpečeval Mr. Anton Plevel,
 tako, da jih je zmanjkalo. "Ma-
 ka v žaklju" so pa prodajali gg.
 L. Pauli, J. Habjan, A. Skrabar
 in Mike Pirnat z najboljšim uspe-
 hom. Tikete za pivo je pa "strie"
 Mr. Podboršek tako ljubeznivo
 ponujal, da jih je kar sam prodal
 za \$100.00. Žrebi za krasno na-
 mizno svetilko so se vsi razproda-
 li, kar so veliko pripomogli go-
 spice Mary Stempel, Josipina
 Pavlič, sestra Luteršek in gg. Pe-
 ter Rodej in Ch. Češark. Krasno
 namizno svetilko sta darovala gg.
 Alojzij Skrabar in Luka Pauli.
 Mladi umetnik g. Ivan Žakelj je
 za prireditelj daroval lastno-
 ročno izdelano krasno sliko "Blej-
 sko jezero", ki se je pa shranila
 do prihodnjega cerkvenega
 "fair-a", takrat pa pride na "nu-
 mare" in gotovo bode vesel tisti,
 ki bo tako srečen, da jo bode za-
 del. Pri tem izletu se je pokazalo
 veselo dejstvo, da se vedno bolj
 množi število prijateljev naše cer-
 kve med Slovinci v Velikem New
 Yorku. In to je tudi naravno, da
 se vsi Slovinci združijo, kajti no-
 va cerkev se je sezidala zato, da
 bi bila središče vseh. To se razu-
 me samo po sebi, to je res, da je
 cerkev za vse Slovence, da imajo
 vsi enake pravice, pa tudi enake
 dolžnosti do nje. Je veliko še ta-

kih, ki mislijo: "Brez mene bode
 že opravili", in ni jih blizu. Vseh
 ustanovnikov in dobrotnikov, ki
 so darovali za cerkev, je dosedaj
 le 190. Vse breme leži torej na
 tem malem številu. Iz tega se vidi,
 koliko je še rojakov v New Yorku,
 ki so še sedaj tuji tolikemu
 delu, ki se je izvršilo v tako krat-
 kem času. Kmalu bo cerkev po-
 polnoma gotova in toliko jih je,
 ki bodo morali priznati: jaz ni-
 sem nič storil zanj. Če se pomi-
 sli, v kakšnem času smo postavili
 cerkev, v času svetovne vojne,
 katere s svojimi posledicami po-
 sega tudi v mirno Ameriko, vsak-
 do ve, kdorkoli hodi kupovat
 vsakdanje potrebščine, potem
 vsakdo lahko spozna, kako drago
 je vse, posebno za cerkev. Mate-
 rijal se je podražil silno. Mezda
 delavcev je poskočila, n. pr. kar-
 penter dobiva na dan \$5.65. Pri-
 zadevalo se je kolikor mogoče, da
 bi se z manjšimi stroški sezidala
 cerkev. Ker smo pa po splošni že-
 lji še dostavili dvorano, so dol-
 govi precej narastli. Kljub temu,
 da so dolgovi precej narastli, bo
 lahko poravnati še zadnji račun,
 ako se vsi Slovinci naše župnije
 združijo in vsak po svoji moči
 prinese svoj prispevek. Rojaki,
 kateri se še niste pridružili šte-
 vilu ustanovnikov in dobrotnikov
 naše nove cerkve, pridružite se!
 Večje število nas bo, prej bode
 poravnani dolgovi; potem šele
 bomo lahko rekli, da imamo
 svoje, lastno svoje svetilišče v naj-
 večjem mestu v Ameriki. Kolika
 čast za nas, če bomo mogli reči:
 to leto smo postavili cerkev in jo
 tudi plačali. — Eden, ki se zani-
 ma za dobro stvar.

(Gary) New Duluth, Minn. —
 Vedno sem gledal v našem listu
 Glas Naroda, kdaj se bo pokazal
 kak dopis iz naše naselbine, ali
 do danes se nočejo naši dobri po-
 ročevalci zbuditi ter se podati ne-
 koliko v javnost, dasiravno se
 vedno kaj novega pripeti in mno-
 go reči zanima naše pridne čita-
 telje. — Minnesota Steel Co., ki
 je imela z dne 30. junija uposle-
 nih 2638 moških v jeklarni, ima se-
 danj gotovo večje število ljudi.
 Imenovanega dne je bilo med njimi
 zaposlenih le 69 Slovencev.
 31 je samec, 10 je oženjen, ki
 imajo svoje družine v stari domo-
 vini, ostalih 28 živi z družinami
 po Duluthu, New Duluthu in ta-
 kozvanem Gary ter Morgan Par-
 ku. Mnogokrat se ljudje motijo,
 ker pravijo Gary, Minn., v resnici
 pa je vse New Duluth; ime Gary
 je nastalo po družbi, katere je in
 še razprodaja v enem delu zem-
 lje. Vseh skupnih narodnosti je
 34 in kakor je videti, jih je 1444
 samec. 1247 jih dela pod plačo
 od \$2.75 do \$3.00 na dan za 12-urno
 delo. Med Slovinci je edino
 eden, kateri je uposlen v glavni
 pisarni, in to je Mr. Frank M. De-
 latch. Pozna se tudi njemu, da je
 nekaj trdo delal, ker mož simpa-

tizira z delavci in ga ni nikoli
 sram govoriti svoj materinski je-
 zik. On je zelo priljubljen po celi
 jeklarni, bodisi med Slovinci,
 Hrvati ali drugimi narodnostmi.
 New Duluth tudi pridno raste in
 slišati je, da v kratkem dobimo
 polnuhno železnico. Promet je že
 odprt do Morgan Parka in sedaj
 mislijo dodelati še do New Du-
 lutha in to čez družino zemljo,
 takoj ko družba privoli. Večkrat
 se tudi pripeti kakšna lahka ne-
 sreča v jeklarni, toda naši Slo-
 venci so vedno dobro pazljivi in
 še ni bil nobeden do danes težko
 poškodovan; če kdo malo kože na
 prstu izgubi, kar naprej dela, še
 zmeni se ne za udarec. — Za da-
 nes naj zadostuje, drugi po-
 ročam kaj več in upam, da se bodo
 tudi drugi Slovinci malo pobri-
 gali za dopisovanje in opisali
 stvari bolj jasno. Jaz nisem stro-
 kovnjak, pač mi je pa lopata bolj-
 še pero kot pa pravo pero in dr-
 žalo. Pozdrav vsem Slovincem po
 širni Ameriki. — Novi Duluth-
 čan.

Ni še čas za mir, — pravi**Zimmermann.**

Nemški podtajnik za zunanje za-
 deve je zanikal, da bi si bila
 Nemčija kdaj želela miru, ker je
 bila v to primorana.

Berlin, Nemčija, 11. avgusta. —
 Zastopnik ogrskega lista "Az
 Est" je poslal svojemu listu izja-
 vilo, katero mu je podal dr. Al-
 fred Zimmermann, nemški pod-
 tajnik za zunanje zadeve.

Ogrski časnikar mu je stavil
 sledeča vprašanja:

"Kdaj bo vojna dosegla ono
 točko, ko bo mogoče govoriti o
 mirovnihi pogajanjih? Ali je res,
 da medtem, ko se vrše na vseh
 frontah ljuti boji, nemško ljud-
 stvo doma razpravlja o miru
 itd."

Dr. Zimmermann je na to odgo-
 voril:

"Čas za take pogovore zdaj še
 ni prišel. Pri nas ni nobenega po-
 voda, da bi se moralo o teh vpra-
 šanjih razpravljati. Vi veste, ka-
 ko so naši sovražniki zlorabili in
 zablodili vsako besedo, ki je bila
 izgovorjena, ter posku-
 šali na ta način vzeti ves pogum
 našim narodom. Jaz vam samo to-
 liko rečem, da nismo mi nikdar
 govorili o kakem mirovnem pogaj-
 nju s kakim tujim diplomatom.

"Pač pa smo izjavili, da smo
 pripravljeni spuščati se v mirov-
 na pogajanja, kajti zavedali smo
 se svoje moči in svojih velikih
 uspehov. To je edemu svetu po-
 polnoma znano. Znano je pa tudi,
 da se nekatere zavezniške države
 niso mogle na to našo ponudbo
 ozirati, ker jim to ni dovolila An-
 glija. Iz tega sledi, da je za vse
 nadaljnje prelivanje krvi odgo-
 vorna Anglija in njeni zavezniki.

"Naši nasprotniki si domišlju-
 jejo, da bodo dobili priliko v tej
 ofenzivi, da bodo izboljšali svoj
 položaj, toda mi smo prepričani,
 da se nemške stene na Zahodu ne
 more zrušiti in da bomo imeli na
 Zahodu še več uspehov.

"Dokler ne bo sovražnik doce-
 la prepričan, da njegovi sedajni
 poizkusi ne morejo doseči uspe-
 hov, da bi spremenili njihov voja-
 škni položaj, je o miru brezmiselno
 govoriti.

"Mi moramo čakati, dokler se
 ne bodo zaveznički iznebili teh
 svojih pogubonosnih domišljij."

Potem je časnikar vprašal, kaj
 misli o angleških milijonih voja-
 kov.

Odgovoril je:

"Jaz mislim, da o tem ni vred-
 no govoriti, niti ni vredno na to
 misliti, kajti po izkušnji že vemo,
 v koliki meri se lahko govori o
 angleški vojaški moči. Anglija je
 vedno le svoje zavezničke pošilja-
 la v klavnice, vsled česar je zelo
 dvomljivo, da bo angleško ljud-
 stvo mirno gledalo, ko se bo zdaj
 angleške sinove klalo, kajti vede-
 ti morate, da so na angleške iz-
 gube na sommeskem bojišču o-
 gromne; njihove izgube se ne da-
 jo primerno izgubam katerih
 prejšnjih bojev."

Žrtv avstrijskega podmorskega
 čolna.

London, Anglija, 11. avgusta. —
 Lloydova agencija poroča, da je
 avstrijski podmorski čoln potopil
 francosko ladjo "Neptune". Lloyd
 tudi poroča, da je isti podmorski
 čoln potopil še dve drugi ladji, ki
 sta se nahajali ravno tam.

Rojaki naročajo se na "Glas Na-
 roda", največji slovenski dnevnik v
 Zdr. delavca.

Nervozni ljudje

nam bodo hvalili, ako jim paznimo, da se jim
 bo zdravje čudovito izboljšalo in živčevje okreplilo
 — ako uživajo

SEVERA'S NERVOTON

(Severov Nervoton) takoj na prvi prikaz živčne ne-
 prilike. To zdravilo je bilo že popoznano, preisku-
 šeno ter je izkazalo svojo vrednost pri zdravljenju
 živčnih nepravil. Donaša hitro olajšbo v slučajih

DUŠEVNE POTRSTOSTI, NESPEČNOSTI ALI
 INSOMNIJE, ŽIVČNE ONEMOGLOSTI,
 HISTERIJE ALI NERVOZNOSTI.

Cena \$1.00

Pišite po naš cirkular: "SEVEROV NERVOTON. — Kdaj in kako ga
 rabiti. Razpošiljamo ga zastonj.

Severovi pripravki so uspevali v lekarnah vseh svetov. Zahtevajte Severova
 Zdravila. Omenite ime Severa ter se s tem obvarujete nadomestitev. Ako ne morete
 dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so uspevali v lekarnah vseh svetov. Zahtevajte Severova
 Zdravila. Omenite ime Severa ter se s tem obvarujete nadomestitev. Ako ne morete
 dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so uspevali v lekarnah vseh svetov. Zahtevajte Severova
 Zdravila. Omenite ime Severa ter se s tem obvarujete nadomestitev. Ako ne morete
 dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so uspevali

Slovensko katoliško

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE
Sedež: FOREST CITY, PA.

Izhajalo od 21. januarja 1902 v dr. P. Penneyhamb.

GLAVNI UREDNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERLIN, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 647, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 835, Rock Springs, Wya.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVBO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSKI, 6325 Station St. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Insler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., E. F. D. 1, Grandfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, E. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL ŠLEGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisni naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

PRISTOPILO ČLANI IN ČLANICE:

k postaji šte. 1 v Forest City, Pa. John Cesar, rojen 15. dec. 1895;
k postaji šte. 3 v Moon Run, Pa. Anton Grajšar, 17. jan. 1891;
k postaji šte. 6 v Cleveland, Ohio Josef Čepon 19. mar. 1883;
k postaji šte. 28 v Lorain, O. Matija Uljaki 17. jul. 1892;
k postaji šte. 30 v Eveleth, Minn. Andro Kranje 30. nov. 1883;
k postaji šte. 19 v Bridgeport, O. John Kutechever 7. maja 1886;
k postaji šte. 31 v Calumet, Mich. John Rajković, 25. dec. 1883;
k postaji šte. 33 v Cleveland, O. Nikolaj Bročeka 26. aprila 1883;
Ignac Korečin 3. jul. 1887;
k postaji šte. 35 v Ralphon, Pa. Frank Novak 5. apr. 1893;
k postaji šte. 39 v Clarksville, Pa. Frank Borovitz, 1. marca 1894;
Josef Gordich, 27. dec. 1892; Georg Cindrič 17. apr. 1893;
k postaji šte. 53 v Pittsburgh, Pa. Leopold Tomšič 14. sep. 1893;
John Fabec 26. avg. 1882; Jakob Čudovat 25. sept. 1889; Ludo-
vik Butara 2. nov. 1895; Anton Regent 14. jan. 1882; Josef Gom-
boš 19. mar. 1882;
k postaji šte. 57 v Homer City, Pa. Josef Mlinarič 15. apr. 1888;
k postaji šte. 89 v Newcomer, Pa. Frank Ogorenc 28. jan. 1892;
John Korpas 1. avg. 1872;
k postaji šte. 95 v Standardville, Utah Nik Ilić 17. febr. 1890;
k postaji šte. 7 v Lasalle, Ill. Mary Livek 19. mar. 1882;
k postaji šte. 8 v Johnstown, Pa. Barbara Sterle 24. jun. 1895;
k postaji šte. 58 v Pittsburgh, Pa. Katarina Slemenik 22. nov. 1880;
Magdalena Bohar 22. jul. 1890.

PRESTOPILI ČLANI:

od šte. 84 k 67 Joe Pike 7213; od 29 k 67 John Čadež 8997;
od 30 k 44 Frank Nalimal 7888; od 1 k 24 Jakob Krebs 6627; Frank
Krebs 4144; Matilda Krebs 282;
od 18 k 85 Urban Kosel 1018; od 85 k 84 Joe Dobnikar 1163;
od 29 k 26 John Žust 8022; od 75 k 19 Lenard Skupe 6004;
od 14 k 23 Anton Smole 9881; od 10 k 6 John Kocjančič 9162;
od 3 k 6 Frank Zaletek 8804; od 3 k 48 Anton Klopčič 155; Alojz
Žgur 4659; od 63 k 29 Martin Mehle 8873;
od 67 k 60 Karol Hlebec 9091.

SUSPENDIRANI ČLANI ZOPET SPREJETI:

pri postaji šte. 3 Frank Groznik 6445; Josef Mežič 2881; Jakob Zu-
pane 8892; Jakob Tomac 3503; Alojz Boloh 4021; Anton Kar-
keli 3929;
pri postaji šte. 4 Mihael Judie 105; Frank Pipan 9035;
pri postaji šte. 6 Louis Lipanja 4097; Louis Senk 4173; Matt Kova-
čič 137;
pri postaji šte. 10 Rudolf Bečaj 6582;
pri postaji šte. 14 Joe Obreza 8921;
pri postaji šte. 15 Martin Povec 1499; Josef Frtzel 629;
pri postaji šte. 18 Frank Bradač 5303;
pri postaji šte. 20 Frank Stepijak 4615;
pri postaji šte. 21 Ignac Šuligoj 2687; Marija Šuligoj 854;
pri postaji šte. 22 Martin Sveigar 3692;
pri postaji šte. 27 Franc Hofer 3202;
pri postaji šte. 30 John Pogačnik 2632; Julija Pogačnik 1074;
pri postaji šte. 33 Anton Slakar 5693;
pri postaji šte. 41 Simon Marsa 4951;
pri postaji šte. 44 Matt Bernik 1415; Ignac Volk 8660; John Maček
6997; Karol Cofuta 4554; Martin Cofuta 4553; Fr. Volk 703;
pri postaji šte. 51 Andrej Perko 3631;
pri postaji šte. 53 John Mihelič 9594;
pri postaji šte. 58 Anton Paik 8474;
pri postaji šte. 70 Ivan Klarič 4649.

SUSPENDIRANI ČLANI:

pri postaji šte. 1 Josef Graber 6139;
pri postaji šte. 3 Stefan Kovač 9437; Alojz Dremel 6827; Frank
Dremota 5169; Anton Černigoj 1033; Mihael Sadovski 4513; Ju-
ry Mavec 8001; Josef Jurčič 8575; Anton Golik 9617; Frank
Kral 9516; John Selak 9019; Frank Debeve 78; Avgust Skul
8190; John Kocjančič 502; Anton Roglič 6653; Martin Golob
9359;
pri postaji šte. 6 Anton Oršaneč 8667; Tomaž Oblak 8927; Anton
Žužek 6499; John Zoržan 1518; Josef Vaupic 8645; Josef Ko-
zar 6943;
pri postaji šte. 7 Frank Jerne 3346; John Spatar 3198; Juhon Bu-
čar 8377;
pri postaji šte. 9 John Kozlevčar 9471;
pri postaji šte. 10 John Kavčič 9163;
pri postaji šte. 11 Ignac Rušič 6192;
pri postaji šte. 13 Dominik Castelo 2336;
pri postaji šte. 15 Frank Zupančič 1223;
pri postaji šte. 17 Joe Križnik 1609; Josef Čekovin 4545; John Bre-
žič 4759; Matija Trkaj 7353; Alojz Tomazin 9117; John Gaspar-
šič 9522; Andrej Miškovec 7511; Frank Trkaj 6663; John Ka-
peler 8711;
pri postaji šte. 19 Matija Gradinar 2559; Frank Mažič 2975; John

Šuštarčič 2515;

pri postaji šte. 23 Mike Sadja 3473; Ignac Kranje 7657; Frank
Kranje 6002;
pri postaji šte. 25 Josef Pungereč 2028; Ignac Rozaršek 6829;
pri postaji šte. 26 Anton Krečič 9109; Frank Martinjak 47666; An-
ton Lavrih 4472;
pri postaji šte. 30 Anton Poznik 7683;
pri postaji šte. 31 John Hrvat 5670;
pri postaji šte. 33 Anton Barbič 3840; Alojz Bobnar 5185; Anton
Jankovič 9472; John Breznikar 5694; Marija Novak 1226; Ignac
Penko 4834; Anton Železnik 3765;
pri postaji šte. 41 Anton Kolar 2709; Frank Močnik 6611;
pri postaji šte. 44 Frank Potočnik 8505; Silvester Šraj 7944; Stefan
Laznik 8806;
pri postaji šte. 50 Louis Uršič 6388; John Žerjov 5944; Mary Go-
lovšek 453;
pri postaji šte. 53 John Smrekar 9367; Peter Gorjup 6814;
pri postaji šte. 57 Andrej Sili 8278;
pri postaji šte. 58 Frank Ugošak 9493; Josef Krnc 6067;
pri postaji šte. 63 Frank Tomler 8918;
pri postaji šte. 64 Anton Svetak 9150;
pri postaji šte. 65 John Rzman 6030; Anton Šajn 6529;
pri postaji šte. 67 John Kladnik 9553;
pri postaji šte. 69 Steve Mamula 6406; Mike Mamula 8203; John
Dovič 9576; John Duič 7971; John Podobnik 2411; Mike Čer-
nelič 7773;
pri postaji šte. 70 Ivan Jeraša 6484; Josip Šterk 5907;
pri postaji šte. 84 Anton Hribar 6264;
pri postaji šte. 85 Ignac Cotman 9171;
pri postaji šte. 86 Max Kavčič 8128; Aleš Oman 3679;
pri postaji šte. 87 Guerino Marchesini 8646;
pri postaji šte. 88 Josef Kosmač 8571; Ivan Renko 5721;
pri postaji šte. 90 Frank Homar 7809;
pri postaji šte. 91 John Smrekar 3349; Ana Smrekar 623;
pri postaji šte. 92 Josef Zajec 597; John Simončič 7823; Ignac Ster-
mee 8613;
pri postaji šte. 93 Gregor Javorčan 8729;
pri postaji šte. 95 Marija Pavič 1123.

ODSTOPILI ČLANI:

od postaje šte. 11 Henrich Babič 1727; Franciška Babič 567;
od postaje šte. 47 Josefina Sirk 410;
od postaje šte. 55 Anton Šparemblek 8852;
od postaje šte. 78 Florijan Tečaj 8811.

ČETNI ČLANI:

pri postaji šte. 6 John Duh 9225;
pri postaji šte. 7 Frank Rakovič 3041;
pri postaji šte. 10 Anton Stražisar 9228;
pri postaji šte. 13 Franciška Vrhune 143; Alojz Mandel 918; Frank
Kokel 616; Andrej Verhune 511;
pri postaji šte. 18 John Oceppek 7061; Anton Potočan 3193; Frank
Gardner 7513;
pri postaji šte. 22 Marko Šijanec 4950; Matevž Vehar 3693;
pri postaji šte. 23 Anton Mazi 2266;
pri postaji šte. 26 John Stepic 3647; John Gumbač 9506; Mary
Gros 1178;
pri postaji šte. 27 Karol Linasy 8979;
pri postaji šte. 37 John Birk 2666; Jury Štajer 8506; Rudolf Birk
5444;
pri postaji šte. 41 Josef Zupan 7654; Terezija Kodrič 500; Josef
Parhne 5090; John Leban 8580; John Lapajme 2636; Rudolf Hu-
mar 5881; Avgust Longa 8123;
pri postaji šte. 44 Avgust Čebule 2085; Jakob Barlič 8346; John
Skamba 7177; Josef Verhove 6591;
pri postaji šte. 48 Frank Goričnik 9176;
pri postaji šte. 69 John Hribar 5343;
pri postaji šte. 70 Andrej Zupane ?; Jernej Dornik 6265; Frank
Ulcar 5936; Josef Knefice 6781;
pri postaji šte. 71 Alojz Bradek ?; Mihael Umberger 7279;
pri postaji šte. 72 Josef Borič 6732;
pri postaji šte. 81 Frank Rupnik 8816; Anton Rupnik 6127; Alojz
Petrič 8443; Matija Dolmovač 793;
pri postaji šte. 88 Josef Soldat 9028;
pri postaji šte. 92 Frank Ziljban 1366.

JOHN TELBAN, gl. tajnik.

K padcu Gorice.

V naslednjem navajamo par
članov oziroma izvečkov iz član-
kov največjih ameriških listov, ki
izhajajo v New Yorku.

"SUN": CADORNOVA ZMAGA
PRI GORICI.

Nekaj, česar se je moral vsak
načeti tekom te vojne, je to, da
nimajo posamezni vojaški uspehi
na bližajočo se zmago, ki ima pa-
sti na to ali ono stran, nobenega
vpliva, in da se važnost kakega ta-
kega uspeha lahko kmalu razblini
v nič.

Po celi Italiji je vladal nepopi-
sen entuzijazem, ko so Cadornove
čete zavzele gorisko predmostje.
češ, zdaj nam je odprta gladka
pot do Trsta.

Pri tem pa Italijani, kakor tudi
tudi drugi, niso pomislili, da so la-
ški vojaški čede mesece in mesece la-
žali komaj eno miljo od Gorice v
svojih zakopih in da so imeli med-
tem Avstrijci dovolj časa, da so na-
pravili zadaj za Gorico celo vrsto
še močnejših pozicij kot so bile o-
ne pred Gorico. Italijani bi morali
poštevati, da bodo naleteli na teh
avstrijskih kraških pozicijah še
najbrže večji odpor kot so naleteli
pred Gorico.

Težkoče, ki so jih imeli Italijani
na celi soški fronti od Tolmina do
Gorice, kritiki italijanskih operacij
niso dobro razumeli.

To je bilo velikansko in težko
delo, in še težje bo.

Pri Gorici in severno ob levem
bregu Soče do Tolmina so si Av-
strijci napravili močno steno, v ka-
tero so imeli zaupanje, da bodo
mogli iz nje dolgo odbijati La-
he. Toda Avstrijci so bili tudi ve-
dno pripravljeni na kraški planoti
za vsak slučaj, ako bi dobili sovraž-
nik toliko poguma, da bi dosegel
toliko uspeha, da bi mogel namo-
novati kak večji uspeh. Glavno
pa, kar so imeli Avstrijci v mislih,

je bilo to, da bo Trst zavarovan.
Trst je zdaj brez dvoma tako za-
varovan, da italijanske čete ne bo-
do imele bogve kako lepe prome-
nade, ko bodo "marširale" proti
Trstu, najvažnejšemu jadranske-
mu pristanišču, ki je ključ do juž-
ne province Istrije z njenim mor-
nariškim arzenalom Polo.

Premišljujemo za trenutek ko-
liko truda, koliko ži v so morali
Italijani utrpiti predno so pahnili
Avstrijce z goriškega predmostja.
General Cadorna je osvojil Ko-
barid, ki leži ob Soči, katera je bi-
la takrat stopila izza bregov, dne
24. maja 1915. Dne 7. junija je pa-
del tudi Tržič (Monfalcone), pri
katerem pa niso imeli, kakor tudi
pri Kobaridu ne, Italijani nobenih
posebnih ovir. Toda prišlo so na vr-
sto kraške vršine, ki so ovirale pot
proti Trstu. Dalje pa Italijani niso
mogli niti toliko doseči, da bi spr-
avili svojega sovražnika v ozadje
Gorice, ki je okoliinok obdana z
grčič med njimi z goro sv. Dani-
jela, dalje s sv. Gabrijelom in
Sveto Goro na levem bregu reke,
na desnem bregu pa s Sabotinom
in Podgoro.

Sabotin (2000 čevljev in Podgo-
ra (800 čevljev) nista bila druge-
ga kot velika skupina vojaških
zakopov, v katerih so tičali av-
strijski vojaški.

Gorica je bila brezdvoma zelo
trd oreh, katerega so morali Ita-
lijani streti, kajti gorisko predmost-
je je bilo polno težkih avstrijskih
topov.

Italijani, ko jim že drugega ni
kazalo, so nekega dne pričeli z re-
nimi napadi, ki so bili pa dolgo ča-
sa brezuspešni; tako dolgo so na-
padali, da so dobili nekaj pozicij
na Podgori, katere so pa zopet v
hudem avstrijskem protinapadu iz-
gubili.

S hudim ognjem so zavzeli viši-
no št. 383; ki se nahaja zadaj za
Plavo, osem milj severno nad Go-
rico, toda sv. Mihaela, ki je naj-
bolj branil Gorico, in sicer na se-

verno strani, niso mogli zavzeti.

Z drugo besedo šlo jim je tež-
ko, zelo težko skozinskozi.

Iz teh dejstev je razvidno, s ka-
kimi težkočami so se morali Ita-
lijani boriti v Soški dolini. Ako so
Italijani napadali a premočjo, so
jim njihovi nasprotniki odgovarja-
li s nepopisljivim pogumom in
vstrajnostjo. V novi ofenzivi (v
oktobru in novembru 1915) niso
mogle italijanske čete predreti so-
vražne črte na Krasu.

Kaj bo prišlo za Gorico, ki je,
kot je Avstrija sama pripoznala,
padla, je težko spekulirati.

Zavzetje Gorice je brezdvoma
za italijansko armado velik uspeh,
velik čin, toda Italijani morajo pri-
tem vpoštevati, da je Trst še da-
leč, da je pot do Trsta v sredi z
ravnokalnimi ali pa še večjimi tež-
kočami, kot je bila pot do Gorice.

"EVENING" WORLD: ITALI-
JANSKI DELEŽ.

Ko je padlo avstrijsko mesto
Gorica, ob kateri priliki je bilo
vjetih tudi okoli 10.000 avstrijskih
vojakov, so Italijani — naravno! —
zagurali velik krik veselja, kajti
to je prvi večji čin njihovega o-
rožja.

Petra in ljubka italijanska "so-
rodnica" — Avstrija —, kot so jo
Italijani klicali pred vojno, je bi-
la teko zadnjih petnajst mesecev
precej zrahljana od italijanskih
strelav. Padec Gorice je odprl pot
italijanskemu napredovanju proti
Trstu, ki je bil cilj italijanskih
armad, ko ne navajale na Avstri-
jo. Od pričetka vojne so Italijani
opravljali težko in nevarno bo-
jevanje na gorskih vrhovih, kate-
rega rezultata niso bogve koliko
upoštevali v poročilih o zavezni-
ških uspehih.

Zavzetje Gorice se lahko primer-
ja po svoji važnosti in vrednosti z
ruskimi uspehi na Vzhodu in s pri-
tiskanjem francoskih in angleških
čet na Zahodu.

Avstrija bo morala porabiti vse
sile, da bo mogla zavstaviti nadalj-
ne prodiranje italijanskih čet v
svoje ozemlje.

"N. Y. HERALD": GORICA JE
PRIČETEK KONCA.

Naj si bo, da je število avstrijs-
kih vojakov, ki so padli v roke
Italijanov, desetstot, ali pa če vz-
memo višje število, katero so
navedli Italijani, namreč trideset
tisoč, je zavzetje Gorice eno naj-
važnejših uspehov zavezniških sil,
odkoder se je vršila bitka pri Marne.

Gorica je za Avstrijo večje ob-
rambne važnosti kot je pa Verdun
za Francijo, kjer je nemški kron-
prinz doživel hud poraz, kljub temu
da je žrtvoval na stotine člove-
ških "backov". Vojvoda Aosta je
uspel na sijajen način.

Uspeh, katerega je vojvoda Aosta
dosegel s svojimi armadami s
tem, da je zavzel Gorico, ki je
ključ do istrskega polotoka, je na-
pravil toliko, da se bo zdaj tek voj-
ne obrnil čisto v drugo smer.

Velike važnosti je tudi raditega,
ker je padec Gorice prišel ravno-
zdaj, ko ruske armade pod ge-
neralom Brusilovom prodirajo na
prej, ne da bi jih mogli vstaviti.
Ta važnost je moralna. Tužni na-
rodi Avstro-Ogrske bodo zdaj vi-
deli kaj se ž njimi godi in ne bo se
jih moglo več za nos voditi; diplo-
mati na Dunaju in v Budapešti
bodo izgubili vojaške, na katerih so
zdaj držali svoja ljudstva. — Vsi
zdaj vedo, da Nemčija ne bo mo-
gla poslati pomoči, kajti ona je sa-
ma tako krvavo potrebuje na obeh
frontah.

"MORNING WORLD": VELIKA
ITALIJANSKA ZMAGA.

Italijani so zavzeli Gorico in vje-
li 10.000 avstrijskih vojakov; to
je gotovo eden zelo važnih činov
sedanje vojne.

S tem je prišla na dan možnost,
da bo Italija dobila boljše severno
mejo.

Italija je šla v vojno, da reši
svoje "zatrane" brate, italijan-
sko-govoreče avstrijske podanike.
Vsi vojaški strokovnjaki dobro
vedo, da je severna meja Italije ta-
ka, da je bila vedno izpostavljena
na milost in nemilost Avstro-Ogr-
ske. To vedo zdaj še bolj, ko je
treba njihove pozornosti povsod.

Kako neprikladno mejo je imela
Italija, je najboljši dokaz sedanja
vojna. Odkrāja so imele italijan-
ske čete do Tržiča in do Podgrada
zelo lahko pot. Toda, ko so prišli
napadale skupaj z močno gorsko
steno, ki je bila že prej tako utre-
na, katero so Avstrijci vedno in-
vedno utrjevali, so mogli napred-
ovati le počasi, po inčah, pa tudi to
ne s pomočjo velike hrabrosti, tem-
več s pomočjo tehnike.

Gorico nazivljejo ključ do Trsta,
in zadaj je pa Pola. Avstrija go-

tovo ne bo brez večjega odpora od-
stopila Trsta in svojega mornari-
škega pristanišča. Zdaj, ko je pri-
šlo poročilo o izgubi njene glavne
trdnjave, se mora pa Avstrija tudi
boriti proti ruskemu prodiranju v
Galiciji.

Avstrija, ki je pričela to vojno,
se nahaja danes v veliki nevarno-
sti propada.

"NEW YORK TIMES": PO-
MEN GORICE.

Kdo je zdaj največji strateški
mojster, ki je začrtal kampa-
nje za leto 1916, bo mogoče šele
po končani vojni zagotovo vedeti.
Dokler so peljale zavezniške sile
svoje kampanje vsaka po svoji
glavi, so bile vse izpostavljene
centralnim državam, katerih
kampanje so se vršile pod vod-
stvom enega samega. Ta neugod-
nost za zavezniške, ki je obstajala
ob pričetku vojne, je dala povod,
da so se zavezniški organizirali.
Domneva se, da je general Joffre
vrhovni poveljnik vseh zavezni-
ških armad; pa naj si bo kdorkoli
hoče, — zavezniški zdaj delajo
skupno, kot so s početka delale
centralne države.

Izgleda, da je njihov sedajni
cilj, da zrušijo Avstrijo; ne mo-
gloče ravno zrušijo, pač pa je sko-
ro gotovo njihov namen, da bi
Avstrijo napravili tako, kakršne
ne bi bilo potem več vredno vpo-
števati. General Haig je rekel, da
se bo odločilo na Zahodu, toda
dozdeva se, da je sklep zavezni-
kov prisiliti Avstrijo, da bo od-
nehala. To je razvidno tudi iz te-
ga, da Rusi pod generalom Brusilovom skoro le na Avstrijo pri-
tiskajo, medtem ko se na Varsavo
in na druge kraje niti spomnijo
ne.

Medtem pa tudi Italija pritiska
na Avstrijo. Največji udarec je
je ravnokar zadala na soški fron-
ti. Avstrija izgublja na vseh toč-
kah in Nemčija ji ne more poslati
ojačenja.

Nemčija vidi, in to popolnoma
gotovo, da je načrt zavezničkov
vničiti oziroma spraviti s poti Av-
strijo, toda ona se ne more ozirati
na ta načrt, ona ga mora preži-
rati, kajti ona je primorana br-
niti se na zahodnem bojišču.

Avstrija se mora braniti, sama
se mora rešiti, česar pa ne bo mo-
gla, česar pa ona ni v stanju sto-
riti.

Nemčija ve tako dobro kot
Haig, da bo odločitev prišla na
Zahodu, zato mora napeti vse mo-
či, da poskuša preprečiti to odlo-
čitev. Ona mora vzdržati, ne gle-
de kako je v istem času z Av-
strijo.

Tako: Gorica je padla danes,
jutri bo mogoče Lvov, in Rusija
in Italija bosta prinesli zavezni-
kom trenutek končnega trumfa.

Uspeh, katerega je vojvoda Aosta
dosegel s svojimi armadami s
tem, da je zavzel Gorico, ki je
ključ do istrskega polotoka, je na-
pravil toliko, da se bo zdaj tek voj-
ne obrnil čisto v drugo smer.

Velike važnosti je tudi raditega,
ker je padec Gorice prišel ravno-
zdaj, ko ruske armade pod ge-
neralom Brusilovom prodirajo na
prej, ne da bi jih mogli vstaviti.
Ta važnost je moralna. Tužni na-
rodi Avstro-Ogrske bodo zdaj vi-
deli kaj se ž njimi godi in ne bo se
jih moglo več za nos voditi; diplo-
mati na Dunaju in v Budapešti
bodo izgubili vojaške, na katerih so
zdaj držali svoja ljudstva. — Vsi
zdaj vedo, da Nemčija ne bo mo-
gla poslati pomoči, kajti ona je sa-
ma tako krvavo potrebuje na obeh
frontah.

Uspeh, katerega je vojvoda Aosta
dosegel s svojimi armadami s
tem, da je zavzel Gorico, ki je
ključ do istrskega polotoka, je na-
pravil toliko, da se bo zdaj tek voj-
ne obrnil čisto v drugo smer.

Velike važnosti je tudi raditega,
ker je padec Gorice prišel ravno-
zdaj, ko ruske armade pod ge-
neralom Brusilovom prodirajo na
prej, ne da bi jih mogli vstaviti.
Ta važnost je moralna. Tužni na-
rodi Avstro-Ogrske bodo zdaj vi-
deli kaj se ž njimi godi in ne bo se
jih moglo več za nos voditi; diplo-
mati na Dunaju in v Budapešti
bodo izgubili vojaške, na katerih so
zdaj držali svoja ljudstva. — Vsi
zdaj vedo, da Nemčija ne bo mo-
gla poslati pomoči, kajti ona je sa-
ma tako krvavo potrebuje na obeh
frontah.

Uspeh, katerega je vojvoda Aosta
dosegel s svojimi armadami s
tem, da je zavzel Gorico, ki je
ključ do istrskega polotoka, je na-
pravil toliko, da se bo zdaj tek voj-
ne obrnil čisto v drugo smer.

Uspeh, katerega je vojvoda Aosta
dosegel s svojimi armadami s
tem, da je zavzel Gorico, ki je
ključ do istrskega polotoka, je na-
pravil toliko, da se bo zdaj tek voj-
ne obrnil čisto v drugo smer.

Iz prirodozlovja.

Naša zemlja je odeta z rahlo,
prožno in prozorno odejo, z ozrač-
jem, ki jo obdaja krog in krog in
sega v doslej še neznane višave.
Tema, mraz in otroplost bi pa vla-
dala po zemskem površju, ko bi
solnce ne obsevalo in ogrevalo ze-
mljo. A solnčna toplota ne ogreva
samo suhih in mokril tal, temveč
napaja tudi ozračje z vodnimi so-
parji in vidni in nevidni podobi. S
sopari nasičeni zrak pa je posebno
imeniten za ohranjanje soln-
ne toplote.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way of Box 57, Mnd dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Logan, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEO, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHIAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. I, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, et., od društva Slovencev, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uredniškim redom, kakor tudi denarne priloge, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo odzivali.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Mati in sin.

K. Sojanov.

— Alma, kako mečeš žogo, da je nikdar ne ujameš! — je zaklical z otroško nevoljo dr. Stenič svoji lepi ženi pri igri na prostori dvorišču.

Ona pa se je zasmejala klubovalno, kakor dete, ki ga mati rahlo opominja.

— Ne bodi ne tako neroden, Ivan! Ah, kako si počasi! — je odvrnila Ana svojem možu, odvetniku, med smehom, in pri tem so se pokazali izza živordečih ust njen mali, beli zobki.

Žoga je odletavala v velikih lokih. Stenič in njegova soproga pa sta jo lovila, se drug drugemu smejala ter tekala za njo liki razposajena dečak po prašnih ulicah.

Tako se je zabavala doma mlada, komaj mesec dni poročena zakonska dvojica.

Dr. Stenič je šel pred kratkim odprti svojo pisarno in klijentela mu takrat ni bil zabranjena. Zdravniški precej časa zabavi mlade žene Alme. Pravili so, da se je zelo bogato oženil in da bode njegova milostiva po smrti njenega očeta dobila še velika posestva in obilo denarjev...

— Ivan, pazi! — In vrgla je žogo, da je poskakovala iz kota v kot; doktor pa jo je lovil in se smejal nagajivim opazkam Alme.

Zamahnila je po zraku, da bi ujela urno žogo.

— Ajs! — je kliknila v visokem sopranu, ko je udarila z roko ob nekaj trdega.

Doktor je priskočil k nji.

Na njeni roki, ki je bila bela, kakor da jo je opadel rahel snežec, se je zaznala komaj vidna rdeča praska.

— Revice, ali te boli? — je jadrkaval odvetnik ter držal nežno roko soproge v svoji, jo božal in pihal skalečo rano.

— Peče me, — je vzdihnila Alma.

On pa jo je tolažil in skoraj bi se solzil, da ima mala ročica njegove milostive rdečo prasko.

— Prosim, če bi hoteli malec stopiti na hodnik. Čaka vas neka ženska, — je prekinila doktorjevo tolaženje postarna dekla, ki se je pojavila med durmi.

— Kakšna ženska? — je vprašal odvetnik nevoljno. Bilo mu je neljubo, da mora pustiti svojo novoporočeno ženo samo in v bolečinah.

— Kmetiška ženska, precej — stara —

— Ah, mati, skoro gotovo je mati! — je zamrmral odvetnik in nevoljen odšel.

Da, mati je bila — in kakšna mati! — je zamrmral odvetnik in nevoljen odšel.

To je bilo pred nekaj let. On je bil na univerzi in hudo bolan.

Tedaj mu je pisala pismo, ki je vendar samo iz njega lahko spoznal vso njeno vročo materinsko ljubezen, celo njeno veliko, veliko sree.

— Ti si bolan, moj sin — je pisala mati — zelo si bolan. Vedela sem, da se ti je nekaj pripetilo, ker si tako dolgo molčal. Zapusti Dunaj in hiti v naročje svoje matere, ki te čaka, svoje edino upanje in tolažbo. Doma se boš odpočil na mehki postelji in skuhala ti bodem kamilij in tavžentroz, da se spotiš in vidiš boš, moj Ivan, da ozdraviš in boš zopet zdrav, kakor riba v vodi. O, moj sin, ti ne veš, kako jaz prosim Boga, da mi ohrani tebe, edinega otroka... Karkoli delam, povsod si mi na mislih, in umrla bi, če bi se ti pripetilo kaj zlega. Saj veš, da hranim domačijo in obdelujem njive samo zato, da boš imel po moji smrti spomin na svojo mater. Le hitro pridi domov k svoji materi, ki te težko čaka in kopni po tebi —

Opotekal se je od slabosti, ko je prišel domov, in njegovo rahlo telo se je šibilo pod težo bolezni, ki je obetala upihniti mlado življenje.

Legel je v posteljo doma. Mamica ga je dobro zadelavala z gorko ovedo in kuhala mu je čaje iz kamilij in tavžentroz, da se spoti in da mu odleže...

— Vročica, — je majal zdravnik z glavo. — Huda vročica, ki ga utegne pokopati, ako nima trdne narave.

— Trden pa je, — je hitela mati, samo da si je podprla upanje.

— Paziti morate nanj, zelo paziti in delati strogo po mojih naročilih, — je resno pripomnil zdravnik.

— Seveda bom pazila, prav sama bom pazila nanj, — je zatrjevala mati.

Bolna rdečica je preplavila sedanj njegov obraz. Žile na sencih so mu močno utripale in prišel je blesti. Govoril je zmedeno o vseučilišču, hodil je v družbi svojih tovarišev, smejal se je in jezil, razpravljal je o tem in onem, ter gledel s široko odprtimi očmi, ki so sijale v slabem, motnem edsvitu, kakor navadno pri ljudeh, ki bolehalo na možganih.

Po čelu so se bleščale velike znojne kaplje, katere mu je brisala njegova mati solznih oči. Čisto nič je ni poznal. Strmel je vanjo, kakor da bi izkušal razbrati poteze njenega obraza ter izustiti besedo: mati.

Legla je bila težka, neprodinna meglja na njegove misli, in materina podoba se je v njegovi domišljiji izpreminjala v tujo, nepoznano žensko, katere ni nikdar videl v svojem življenju. Ta obraz, ki je imel ostre, globoko zarežane poteze, mrtvaško blede lica, šilast nos in velike, sove oči, se je nagnil k njemu...

Koščene, ogoladne roke je stegnila ta smrti podobna žena po njegovem telesu, on pa se je branil, suval jo od sebe...

— Kaj mi hočeš? — Fran, pomagaj mi... Proč, pravim, proč od mene... Odpeljimo se... O, kako se dvigajo valovi, ti strašni valovi nas pokopljejo v dnu morja... Pomagajte, jaz se pogrezam...

Zasopel je globoko in čelo se mu je iznova porosilo z mrlisko-mrtilim znojem...

Utrujena mati pa je s svetniško vdanim potrpljenjem čula ob sinovi postelji ter jokala in molila za bolnega otroka. Noči brez spanja so izpile njene oči. Noge so ji postale težke, kakor da ji je kdo nabil svineca po kosteh, in tu in tam so se prikazale na njih vijčaste otekline.

— Pazite nanj! Tako je rekel zdravnik. Zbrala je zopet in zopet svoje moči in premagovala zaspance, ki je siloma hotel zatisniti njene oči. Takrat se je spomnila, da na bolniški postelji leži njen sin, njena nada, njeno vse, in — zmogala je težko, utrujenost. Nemara, če bi zamudila samo trenutek, izgubi sin življenje, in ona sina, brez katerega bi ne mogla živeti.

— Čujte, sosed, tako ste utrujeni, pojdite počivat, pazila bom jaz na bolnika, — ji je prigovarjala sosed, kateri se je smilila slabotna, izmučena mati.

— Kako ste dobri, sosed; res, vi ste dobra žena. Bolezen moje ga sina pa je tako natančna, da si ne upam prepušiti ga drugemu, da bi mu stregel, — se je opravičevala izmučena mati.

Nekaj tako sladkega, omtičnega je prevzelo njeno telo, da so se vekli njenih oči, kar sami od sebe zaprli, glava pa je zlezla globoko doli na prsi...

— Moja mamica, kje hodite, da vas ni k meni? Tukaj sem jaz doma, to je moja pisarna... Sedite na mehki stol, da se odpočijete, ker ste tako utrujeni. Mi samo na takih mehkih stoliščih dimo... Bogat sem, mati, neizmerno bogat... Vse se mi klanja, vi ste pa moja mati... Kako vesela vas bo moja žena... Glej ga, kako lep in čvrst je njen sin, ki je bil tako bolan in slab, da se je že bala smrti... Kako dobro ji dene počitek na mehkem stolu.

Bolnik je težko zasopel. Stresla se je. Odbežale so lepe sanje o zdravem sinu, o bogatem Ivanu, in njeno utrujeno oko je zagledalo na postelji smrtno bolnega človeka, svojega sina, katerega so muke izsušile telo in otele kosti s prosajno blede kožo.

Pokladala mu je na čelo ledu, da poneha v glavi bolečina in se mu vrne zavest.

— Zmagal bode, — je rekel sedaj zdravnik. V materinem očesu pa je zalesketala solza, in najrajši bi bilo poljubila doktorju roko, ker ji je oznanil tako veselo vest.

In res, njegovo oko se je zjasnilo, in več ni govoril čudnih reči, ki jih govore blodni ljudje. Da bi se mu le še tista zdrava barva, da bi se mu tista vrnila, pa bi bil prav tak njen sin, kakršen je bil tedaj, ko je prihajal na počitnice, lahkih nog in vedrega čela.

Moj Bog, kako je oslabil! Kadar se je dvignil, oziroma ga je dvignila šibka mati s postelje, da bi poizkusil hediti, se mu je zvrtele in tema je nastala pred njegovimi očmi, okoli njega pa je brnelo v čudnih disakordih in mrlisko belo čelo so porosile vroče kaplje, znaki slabe, izčrpane narave.

Zgrudil se je svoji materi v naročje —

A počasi se je v njegove misli ce vračala moč. Mater pa je videl, kako jo je izmučila njegova bolezen ter ji razorala čelo in izsušila lice, kakor osiveli starci, ki čaka vsak dan božje dekle — smrti...

Nikdar ne pozabim vaše ljubezni, mamica, — je rekel ter jo prijel za roko, za ono utrujeno roko, ki ga je tolikrat, slabotnega, kakor je bil, privzdignila, mu popravljala vzglavje, hladila čelo. Zato pa je bila ta roka suha, žilava...

Samo da si zopet zdrav; — meni ni bilo hudega; le bala sem se, da umrjem, ker si bil tako, tako slab...

Hodil je že s trdnim, zdravim korakom. Materino oko pa se je še s skrbjo oziralo nanj, kakor da bi se bala, da zapazi na licu ozdravelega sina zopet tisto bolno bledebo.

Kamorkoli pridem, mamica, vi boste pri meni. Lepo mirno bodele živeli, in vesel bom, če vam bom mogel kdaj tako lajšati ti dneve življenja, kakor ste vi

muke moje bolezni, — je zatrjeval Ivan.

Odpravljal se je zopet na Dunaj, da dovrši svoje študije. Matiti je skrivaj jokala, ker jo je zapuščaj edinec, in skrbelo jo je, če se morda njen sin ne vrne bolan domov ali pa celo umrje v tujini, kjer ne bo nihče jokal za njim...

Ona pa bo ostala sama na svetu, zapuščajena in zastoj bo čakala, da se še kdaj vrne njen Ivan.

— Zdravstvujte, mati. — se je poslavljala Ivan in zaprlo mu je besedo —

— Ivan, gorko se oblači, da te ne prepisje kaka burja in da ne zbolíš. Večkrat mi moraš pisati, da ne bom v skrbeh za tvoje zdravje. Ko bi ti znal, kako se jaz pomladim, kadar doblim tvoje pismo, če mi poročaj, da si zdrav, srečen! Moli, Ivan, zelo moli, in tudi jaz bom molila zate, moj sin!

In je šel...

Materino srce pa je koprnelo za njim —

Sukali so se po gladkem parketu, ki se je lesketal, kakor da so vdelani vanj stekleni kristali. Priklanjali so se globoko drug drugemu in se nasmihali dražestno in govornili v izbranih frazah.

Šumeča krila dekoltiranih visokih dam, črni fraki gospodov in visnjekaste bluze do vrata tesno zapetih častnikov, ki so hodili napeto, mogočno, kakor da imajo lesene vratove... Tu in tam so postajali pod ogledali, urejevali si gladke, pomadovane lase in se divili svoji krasoti. In priklanjali so se drug drugemu: — gospodje v črnih frakih in dame v šumečih krilih...

— Damski valček! — je zaklical aranžer.

Gospod svetnik, jaz si izberem vas, — je nagajala sodnikova Ela gospodu vladnemu svetniku.

— O, tega pa ne; ne morem. In hitel je iz dvorane in se vrnil šele po dolgem času precej veseli in zgovornu.

Spremljal je na ples svojo soprogo, ki je bila za polovico mlajša nego on, vljudni svetnik. Iz tolstega obraza, ki se je zamolklo svetil, je migljalo naproti dvoje majhnih oči, katere si je svetnik ne prestanto brisal. Vsekakor pa je bil dobra duša, ki je vsakemu želel in storil dobro.

Plesala sta, in gledale so jih postarne dame, matere, ki so čuvale svoje hčerke in hčere in obirali pare, ki so se privrteli mimo njih. Od vsakega so vedele kako pikantno skrivnost, da so jo pogrevale in vzdihale, da so ljudje tako hudobni na svetu.

— Z vami bi plesal celo večnost, — je dvoril dr. Stenič.

— O vi sladki doktor, kako znate govoriti! — se je smejala Alma, kateri so se svetile oči, kakor živahni črteski, obraz pa ji je gorel, ker je že mnogo plesala tisti večer.

— Ne, gospodična, verjemite mi, da govorim resnico! — je trdil mladi doktor.

— Ta dr. Stenič je strašno domišljav; kaj neki misli, da je! — je govorila oficialova notarka, ker jo je jezilo, da njena hči Milka tako počiva.

(Konec prihodnjic.)

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

GLAS NARODA, 12. AVG. 1916.

Zemlja, kmetje in dom

v priznani prvi poljedelski državi Amerike
v državi Missouri.

Imam še nekaj kosov POCENI, in sedaj je moja zadnja ponudba, da morete dobiti te zdolej navedene kose zemlje za posebno nizko ceno.

Rojak, vabim te, da prideš zdaj pogledat, in ako si videl že kdaj na svetu lepše trtje, ki je bolj zdravo in polno, potem je tvoj, kateri kos si sam izbereš od spodaj navedenih, in sicer BREZ VSAKEGA CENTA PLAČE.

Našel boš tukaj polje, ki ga ni nikjer na svetu lepšega; vrtove, zelenjavo in rože, da se postavimo v vrsto katerikoli države v Ameriki. Našel boš vsakovrstno sadje, ki je sploh, kot znano, preobloženo s sadjem.

Našel boš v bujni rasti vse vrste trave in detelje ter tudi vsakovrstno sočivje, kar si ga sploh kdaj jedel. Videl boš, da je krompir zrel koncem maja ali pa koncem oktobra, kadar ga pač hočeš saditi. Fižol je sajen dvakrat v letu, ako se pa hočeš pečati z vrtnarstvom, potem lahko tu pridelaj 2,500 galonov jagod na akro ali 6,000 galonov kosmulje (goosberry).

Našel boš tudi polne pajne najfinejšega medu in debelo polno kokoši in jaje. Videl boš, da imajo Slovenci, mali kmetje, od 10 do 20 glav goveje živine.

ČE TE TO ZANIMA IN NE DOBIŠ TEGA V DEŽELI — POTEM JE KATERIKOLI ZDOLEJ OGLAŠENI KOS — TVOJ ZASTONJ.

Našel boš deželo prepreženo z železnicami ter kolce, eno do dve milji narazen. Ako te zanima cerkev, našel jo boš katoliško prav v bližini. Našel boš vse, potem se nameni pečati s katerikoli vrsto kmetijstvom. Trgi so tukaj tako dobri kot kjerkoli drugje.

Videl boš, da ni zemlje v Ameriki, kjer se toliko različnih rastlin z vspehom prideluje, kakor v tukajšnjih krajih.

Pronašel boš, da vedo oni ljudje, ki te dežele nikdar videli niso, povedati o suhi in bolezni, prebivalci teh krajev pa ne vedo ne o enem ne o drugem. Našel boš tu rojake zdrave, kot kjerkoli na svetu. Prepričaj se baš, da imamo izvrstno pitno vodo.

Našel boš solidno slovensko naselbino, ki se razvija brez vsakega hrupa in vrišča, kot nikjer drugje v Ameriki. Našel boš, da vsak Slovenec, ki je že nekaj let tukaj, lahko pripravi obed iz svojih pridelkov, da boljšega ne dobiš nikjer.

PRIDI ZDAJ IN POGLEJ KAJ PRIDELUJEMO.

FRANK GRAM, NAYLOR, MO.

POSEBNE PONUDBE SO:

40 akrov ravnine, izsekan gozd, en akro izčiščen, akro \$25.00.

80 akrov ravnine, mala hiša, gozd izsekan, akro \$25. 120 akrov ravnine, mala hišica, 1 akro čist, akro po \$23.00.

200 akrov ravnine, gozd izsekan, akro po \$24.00.

160 akrov ravnine, 70 akrov na kupih posekan, 5 akrov čistih in 40 obsekano in posušeno, akro po \$32.00.

Vse to zemljo čisto in ograjeno vzamem sam v našem ter plačam po \$5.00 od akra.

Imam valovite kmetije, deloma čist svet s hišami od \$10.00 do \$30.00 akro.

Vsak kos prodam na mesečne ali letne obroke. Dam šest let časa za izplačati s 5 ali 6% obresti z garancijo, da so svet čisti.

JAZ VSE TE KOSE ČISTIM VSAKEMU IN PRIPRAVIM ZA ORATI ZA \$7.00 DO \$10.00 PO AKRU.

Vse navedene ponudbe so poleg Slovencev, šol in železnic. Vsak kupec, ki želi saditi, dobi 100 dreves različnega sadja in 500 trt zastonj. Vsak izvežban čebelar dobi 10 panjev čebel pod obvezo da da meni ju-nija polovico medu kot popolno plačo.

Potopisni spomini iz rimske okolice.

Po svojem dnevniku priredil
dr. A. Karlin.

(Nadaljevanje potopisa, katerega smo priobčevali pred 3. meseci.)

ROCCA DI PAPA.

Da me bo dragi bralec laže u-meval in rajši spremljal na mojem nadaljnjem potovanju, naj mu ob kratkem ponovim, kako in kod sem prišel v albanske gore.

Iz Rima, kjer sem se mudil in bavil s študijami, gnila me je vročina in trudnost venkaj na de-želo. In napotil sem se meseca malega srpana čez rimsko Kampanjo (Campania) proti bližnjim alpskim goram, ki so na južnovzhodni strani velikega mesta. Tudi imajo bogati Rimeci svoje letovišča ali vile, kamor se ho-dijo hladiti ali zabavati. Vozil sem se nekaj časa po železnici in opa-zoval okolico rimsko, kjer so me zanimali velikanski ostanki Klav-dijevega vodovoda iz I. stoletja po Kr., potem pa sem hodil v hu-di vročini kakšne dve uri po pusti planjavi, takimenovani Kampaji, dokler nisem zagledal mišne-ga mesta Frascati-ja. Mesto je bilo sezidano v 13. stoletju blizu nekdanjega Tuskula (Tusculum), sedaj je sedež škofije tuskulske. Ne samo Rimeci, tudi tuji jake radi zahajajo semkaj. Prve rimske družine pa imajo tu svoje vile, kakršne se n. pr.: Villa Piccolomini (sedaj Angelotti), villa Aldobrandini, villa Ruffinella.

Ko sem si dobro ogledal Frascati in se okrepčal po utrudljivi poti, zasedel sem osla, ki mi ga je ponudil neki vodnik, in z njim sem proti samostanu Camaldoli. Tu žive menihi sv. Romualda. To je pravi samostan, res v samotni. Vsak menih prebiva v svoji celici; sredi celice je preprosta, čedna cerkev. Menihi žive jako siro-mašno.

Od tod sva šla z vodnikom do ostalin nekdanjega Tuskula, ki je bil nekdanjako sloveč, sedaj pa samo kaže, kako mine zamanja lepota. Tu sem se sponjinal slavne-ga govornika in filozofa Cicerona, ki je na tem mestu pisal svoje "Disputationes Tusculanae". Pot me je vodila naprej proti Rocca di Papa, kamor sem bil na-menjen. Četudi je za na svoj glav-nem oslu ni bila prijetna, bila je tem bolj romantična.

Kdor dolgo hodi, daleč pride. Tega kolikortoliko istinitega pre-govora sem se uveril tudi jaz, ko me je izločil vodnik — risma te-neatis — sredi trga, sredi največ-jega in najlepšega prostora v Rocca di Papa iz trdega sedla na trda tla. A nikar se ne čudi, dra-gi čitatelj! Taka je tam navada. Nikomur se to ni čudno zdelo, najmanj pa mestnim otročjem, katerih se je nabralo hitro okrog mene cel roj. Vsak mi je hotel nesti koveček, vsak je hotel kaj imeti, ali "soldo" ali "santo". Bil sem za trenutek res v zadre-gi: vodnika je bilo treba odpra-viti, svojo prtljago urediti in se-daj pa še ta tolpa otročev! Še eiganje pri nas niso tako nadležni kakor je bila ta otročja druhal. No, vse se je naposled srečno u-ravnalo: vodniku je bilo seveda treba nekoliko, navreči, da se je mirno vrnil, otročje sem pa po-tolžil z drobižem. Tako me je doletela dvomljiva sreča, da me je spremlilo po mestu kakih dvaj-set razposajenih in živahnih otrok.

Dasi bi se jako motil, kdor bi pričakoval v italijanskih meste-kih posebne zločnosti ali "com-forta", tudi snage ne opaziš naj-lepše, a nekaj imajo vsa mesta v alpskih gorah: lepo lego. Potni-ku, ogledajočemu posamezne kraje iz nižine ali višine, so zdi, kakor da je pritisnjeno gnezdo tuintam na podanek alpskih hgora, in sicer tje, kamor se najbolj poda.

Tudi Rocca di Papa leži pre-krasno. Naslonjeno je mesto ne-kako v sredo zadnje veje alban-skega pogorja, ki štrli v rimsko Kampanjo. Okrog in okrog je ob-dano z gozdi in z vinogradi, glavo pa mu krije zgodovinsko-znana pečina, po kateri je mesto dobilo svoje ime. Na tej pečini je bila nekdanj trdnjava, kamor so pribe-žali papeži ob hudih dnevih v srednjem veku.

Rocca di Papa je eno najubo-nejših mest alpskega pogorja; mi je zdelo posneto iz Manzoni-je-voščito se kaže na hišah, na ob-ke-kih, na obrazih, na čegah. Mesto je prislajeno na gorovje in se vzdiguje amfiteatralno. Hiše do-

mačinov so zelo siromašne; tuji pa imajo zlasti v spodnjem delu mesta nekatera uprav krasna le-tovišča. Prebivalcev štejejo ne-kaj nad tri tisoč, izvečine prepro-stih kmetov in malih trgovcev. Tujev pa se poletne mesece na-bere zadosti, zakaj zrak je prav zdrav in mestece je vabljivo. Čud-no se mi je zdelo, da so ondri otro-ci tako vajeni prosjačanja. Ka-morkoli stopiš, dokler te ne spo-znajo, imaš pred seboj in za seboj roj otrok, kričečih: "zi" prete-dammi un bajocco! Ali kar je še bolj mučno: tudi odrasli mlade-niči, celo mladenke te "hrlijo" za miloščino. Od kod to? sem si mislil. Vzrok je pač res ta, da je ljudstvo tod tako ubožalo, da ga niti primerjati ne smemo z našimi kmeti. Dokler jim je gospodaril papež, dobivali so pogosto izdat-nih podpor, sedaj pa vzdihujejo pod težo visokih davkov, dasi ji še danes tipov, kakoršnih nam je naslikal mojstersko Alessan-dro Manzoni?...

Kmalu sem se čutil domačega v hiši. Uprav veselilo pa me je, ker mi je hišni gospodar tako prijazno našteval, kako naj pora-bim bodoče dneve, katere mi je preživet pod njegovo streho, da si gotovo ogledam vse znamenitosti v okolici.

Prijeten hlad me je zazibal zvečer po vročem dnevu kmalu v slačko spanje. Ali sem sanjal o kampanjski vročini, ali o fraskatskih letoviščih, ali o Tuskulu Ciceronovem, ali o kamaldolskih menihih, — kateri spomin bi pre-vladoval, tega bi danes več ne mogel povedati...

VI.

MED NARODOM.

Drugo jutro sem si hotel ogle-dati najprej bližnjo okolico. Ko-maj pa sem stopil na ravnilno pred hišo, ugledal sem tolpo otrok, ki skakaje semtertja zbi-jajo nedolžne šale in iganjajo razne igre. Čudil sem se živahnosti in neustrašenosti te mlade voj-ske. In ne da bi bili odnehali, ko so me opazili, stopivšega med-nje, kar naprej so hrupeli in te-kali. Pred hišo sem našel tudi hiš-nega gospodarja, ki je sedeč ob ograji v senci širokoperesne vin-ske trte, zrl nekako zadovoljno na "nadebudno" mladino, tupa-tam malo pokaral, sedaj in sedaj pa tudi z nasmehom pokazal, da mu ugaja igra in pokret tega ali onega dečka.

Tako je tod življenje na deželi. Ecco — rekel mi je med dru-gim Don Giuseppe — che buona gente! (Glejte, kako dobro ljud-stvo!) Pred mojim očmi in pred očmi starišev se jim razvija evet življenja. Vi morda niste vajeni poslušati takega kričanja, mene kar nič ne moti. Najhujše mi je takrat, ko si ti vročekrvni potome-ci starih latinskih junakov neko-liko preveč sežejo v las ali za u-šesa, ali ko se drug drugega pre-dro s pestjo božajo. Tedaj pač moram napoved sam poseči vmes in razburjeno vojsko umiriti z resno besedo ali, če ni drugače, tudi z leskovko.

Prisedel sem k njemu, in ne le ta dan, še mnogokrat pozneje sva se menila ob šumnih glasovih vaških dečkov o tem in onem. Živahni prizori pred hišo in pojasnila gospodarjeva so mi odkrila mar-sikaj zlasti pa tisto odkrito raz-merje, ki veže duhovščino z ljud-stvom. Po italijanskih mestih je — rekel bi — vsaj še enkrat to-liko duhovnikov nego pri nas. In ti so z ljudstvom v tako tesni zvezi, narod ž njimi občuje tako prijazno, bratovsko, po domače, da sem se temu dostikrat moral čuditi. Kaj je vzrok temu? Mnogo pripomre brez dvojbe to, da mnogo duhovnikov ostane v slu-žbi v domači vasi. Ljudstvo pa se tudi duhovnika privadi izza mla-dih dni. Italijan je veren, globoko v sru mu je vkoreninjena vera. Vse njegovo življenje, delova-nje, govorjenje se druži z verski-mi pojavi. Preprost človek ti ja-ko spretno vpleta v svoj govor svetopisemske besede in zgodbe. Veliki cerkveni prazniki so jim hkrati tudi "narodni" prazniki; vsi najimenitnejši dnevi življenja so združeni z dokazi verskega prepričanja. Najbolj pa je med narodom razširjeno čestčenje Ma-done. Ako jo kreneš, dospel si v Rocca di Papa na glavni trg, me-sto naravnost po veliki cesti na-vkreber, rajši na desno, povede te bela cesta, ki je senčijo bogati nasadi hrastovine, po četrtni ho-ji do male cerkvice sredi goz-da, na podanku gore Monte Ca-vo. Imenuje se Madonna del Tufo.

Tod se zbira poleti vsako jutro pobožnih vernikov. Kolikokrat pa jo krenejo proti večeru mestna

ljenja, že sem opazil v njem ži-vahnega, za svoj poklic vnetega duhovnika, ki nima niti sence one-napadne prijenljivosti in bojzani pred višjimi stanovi in veljaki, kakor jo ima "Don Abbondio", spoznal sem ga kot neustrašnega boritelja za sveto stvar, kot mila-ga duhovnega očeta tistim, ki so izročeni njegovi oskrbi. Manzoni-jev "Don Abbondio" je bil ž njim komaj v daljnem sorodu. Pač pa se mi je zdelo, da je oži-vela pred menoj druga, nič manj imenitna oseba. Gostobesednost naše "Albine", njeno energično nastopanje, ko nama je prinesla pristnega Marina, da se okrep-i va in seznaniva, spominjala me je močno Manzoni-jeve "Perpetue". A to ni nič nenavadnega. Vsak pisatelj, ki želi, da ga bero z veseljem, mora zajemati iz re-alnega življenja. In komu bi se čudno zdelo, ako se najde v Itali-ji še danes tipov, kakoršnih nam je naslikal mojstersko Alessan-dro Manzoni?...

Kmalu sem se čutil domačega v hiši. Uprav veselilo pa me je, ker mi je hišni gospodar tako prijazno našteval, kako naj pora-bim bodoče dneve, katere mi je preživet pod njegovo streho, da si gotovo ogledam vse znamenitosti v okolici.

Prijeten hlad me je zazibal zvečer po vročem dnevu kmalu v slačko spanje. Ali sem sanjal o kampanjski vročini, ali o fraskatskih letoviščih, ali o Tuskulu Ciceronovem, ali o kamaldolskih menihih, — kateri spomin bi pre-vladoval, tega bi danes več ne mogel povedati...

dekleta k Madoni! Paroma gre-doč pleto Mariji "krono" — ka-kor se to lepo glasi v italijanski-zi, t. j. molijo rožni vence.

Toda bogastvo in vera se red-kokdaj stikata in družita. Isto se mora trditi tudi o naših alban-skih pogorcih. Bogatinov med nji-mi ni; kar je pa bogatih, niso do-maščini, marveč priseljenici. Ljud-stvo pa je tako ubožno in vsled tega tudi v marsičem zanemari-je, da pri nas na slovenski zem-lji malo takih najdeš. Kdor ima svojo hišo in nekoliko sveta zunaj mesta, kjer obdeluje vinograd in poseje njive s turščico, tega ime-nujejo že bogatina. Poletni čas da-eno ali več sob za tri ali štiri me-sece v najem letovičarjem. S tem plača davke in poravna najnuj-nejše opravke. Pri mnogih hišah nimajo niti kruha razven ob naj-večjih godovih. Oblačijo se pre-prosto; o zapravljenosti tu ni da bi govoril.

(Dalje prihodnjič).

POZOR ROJAKI V FOREST CITY, PA!

Vkratcem bo obiskal rojake v Forest City in okolici naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh ozir-rih na roko.

Uredništvo.

Denarne pošiljke za ujet-nike v Rusiji in Italiji.

Lahko se pošlje denar sorodni-kom, prijateljem in znancem, ka-teri se nahajajo v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Potrebno je, ka-dar se nam denar pošlje, da se priloži tudi ujetnikova "dopisnica" ali pismo in se nam tako čimogodi-gravilno sestavi naslov.

Ako nameravate poslati denar ujetniku, pošljite ga takoj, ko sprejmete njegov naslov, ker ako bi odlašali, bi se lahko dogodilo, da bi ga ne našli več na istem mestu in mu ne mogli uročiti de-narja.

TVERKA FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Nemila smrt je obiskala dne 3. avgusta občežnato Kromarjevo rodbino in je iz njih sredine vzela najmlajšo hčerko

SOFIJO

v starosti 9 mesecev. Pogreba so so udeležili znanci in prijatelji v obilnem številu dne 4. avgusta ob 2. uri popoldan iz hiše žalosti pa do farne cerkve sv. Vida in od tam pa na pokopališče Calvary Cemetery, kjer smo njeno truplo položili k večnemu počitku. Duša se pa veseli nad zvezdami in naj-bode naša priprošnjica, da tudi mi pridemo enkrat gori.

Tempotona izrekamo najprisrč-nejšo zahvalo vsem darovateljem za prekrasne vence in evetlice, koje so ji položili na krsto.

Zalujoci starši:

John in Jenny Kromar.

998 E. 63. St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužna srecam naznanjam brat-u, sestri, prijateljem in znancem tužno vest, da je dne 24. julija vzela iz naše srede nemila smrt brata

JAKOBA REMŠAKA.

Ranjki je bil doma iz sodraške doline, iz vasi Bočna. Pokojnik je šel zjutraj zdrav in vesel na delo, okoli desete ure se je pa odtrgal nad njim velik kos premoga ter mu padel na glavo. Bil je na me-stu mrtve. Pokojnik je bil član društva sv. Barbare št. 72 v Tay-lor, Wash. Društvo mu je prire-dilo dostojen pogreb. V stari do-movini zapušča ženo in enega sina.

Iskrema hvala vsem, ki so mu darovali vence, ga obiskali na mrtvaškem odru in ga spremili k večnemu počitku.

Vsem naj ostane v dobrem spo-minu. Dragi brat, lahka naj ti bo-de tuja zemlja!

Juri Remiak, žalujoči brat.

Taylor, Wash.

Dr. Richterjev
PAIN-EXPELLER
za revmatične boleči-ne, glavobole in neig-
noste ali v mi-
Mi.
Pristni prihaja
v zavoj, kot je
naslikan tukaj.
Odklonite vas za-
voje, ki niso zape-
čateni v Anchor
varstveno znam-
ko.
95 in 60 centov
v lekarnah ali na
ravnost od
**F. AD.
RICHTER
& CO.**
74-80 Washington St.
New York, N. Y.

Iščem prijatelja **JOHNA AU-BAR**. Doma je v dolini Vil pri Novem mestu na Dolenjskem. Pred 6. leti se je nahajal v na-selbini Crabtree, Pa., in zdaj ne vem, kje se nahaja. Zato pro-sim čezjene rojake, če kdo ve, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sam javi. — And-rew Jereb, Box 92, Crabtree, Pa. (10-12-8)

NAZNANILO IN PRIPORO-ČILO.

Cenjenim rojakom v Clevelan-du, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEE,

kateri je pooblaščen pobirati na-ročnino na naš list, knjige in dru-ge v našo strogo spadajoče posle-ter izdajati pravovelnost potr-dila vsled česar ga rojakom naj-topleje priporočamo.

Upravištvo "Glas Naroda".

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomor-skih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spada-joča dela.

PHONE 246

Zastopnik

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderno opremljena izmed vseh slovenskih tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA
TISKARNA

5119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, O.

Borba za življenje.

Borba za življenje je vsakdan hujša, če ni celo pogibeljna, je pa škodljiva marsikomu, ki pozabi misliti na samega sebe in postane površen ter zanemari svoje lastno telo in zdravje. Posledice nemoralnega življenja so, da te izrabijo popolnoma, potem pride neredno prebavlja-nje in temu sledi še opešanje duševnih in telesnih moči. Tako stanje zahteva takojšnjo pozor-nost in najbolje sredstvo je, ako vzamete takoj

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

To ozdravi nezadostno delovanje prebavnih organov, ki so o-slabeli radi prenapornega dela ali kaj enakega s tem, da odstrani vse prebavi škodljive stvari,

**NAREDI TEK,
URED PREBAVANJE,
ZABRANI RAZPAD,
OZDRAVI ZAPRTJE,
OKREPČA TELO.**

Trinerjevo Ameriško Elixir grenko vino uredi delovanje pre-bavnih organov. Rabite ga pri

**IZGUBI TEKA,
TEŽKOČAH PO OBEDU,
VETROVIH,
NEPRIJETNEM DUHU UST,
PREVLEČENEM JEZIKU,
ZAPRTJU,
OBLEDELOSTI,
RAZBURJENOSTI,
TELESNI OSLEBELOSTI.**

Ono okrepča spanec in pomaga izvrševati dnevno delo z lah-koto.

Stari ljudje naj imajo to vredno zdravilo vedno pri rokah in je naj rabijo redno. Ženske, ki trpe na glavobolu in navadnem nerazpoloženju naj poskusijo Triner-jevo ameriško Elixir grenko vino.

TRINERJEVO AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

Cena \$1.00.

V lekarnah.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemist,

1333--1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Proti oteklim žlezam, otrpljenju udov, reumatizmu, neuralgiji, zbadanju je Triner-jev Li-nement jako priporočljiv. Radi prenapetega dela oslabele mišicevje drgnite s Triner-jevim Linementom.

Cena 25 in 50c. v lekarnah.

S pošto 35 in 60c.

Berta pl. Suttneri

OTROCI MARTE

(Nadaljevanje romana "Doli z orožjem!")

(Za "Glas Naroda" priredil J. T.)

11

(Nadaljevanje).

Najstarejša, Kajetana, je štela trindvajset let ter imela fino rezane pravilne poteze, temne lase in črne oči; druga, Kristina, za dve leti mlajša, je imela kostanjeve lase ter nekako hudomušno fizionomijo, dočim sta si bili najmlajši osemnajstletni dvojčici podobni kot beli belci. — Bili sta plavalški s sinjimi očmi in obrazki kot je Madonin.

Dvojčici sta bili vedno enako oblečeni, starejši dve različno, a vse štiri z neko rafinirano priprostopostjo.

Družbano precej visoko stoječ par Ranegg, — on je bil eden dvorjanov in ona rojena kneginja — je imel poleg teh mičnih hčera tudi dva dobro vzgojena sina, oba stoječa v vojaški službi.

Starejši, še ne popolnoma trideset let star, je bil že ulanski rit-mojster, dočim je bil drugi poročnik pri dragoncih.

Marta in grofica Ranegg sta se na Dunaju le redko videli. — Grofica je namreč rada hodila na razne pleske, dočim je Marta ostajala doma.

— Oh, slednjič ste vendarle prišle! — je vzkliknila Marta in jim stekla nasproti.

Deklice so ji poljubile roko, grofica jo je pa poljubila na lice. — Vrjemi, Marta, da nimamo prav nič časa. — Vsak dan smo povabljene kam drugam. —

Nekaj časa so se pogovarjali, potem so pa odšle dekliece z Rudolffom in Silvijo v drug konec sobe.

— Vrjemi, — je nadaljevala grofica, da ni nikjer posebne zabave. — Ne samo zame, pač pa tudi za dekleta.

— Tudi jaz sem že nekaj slišala — je pristavila Marta. — Mladi možje so pač taki. — Včasih je bilo vse drugače.

— Ali se še spominjaš, kako je bilo tedaj, ko sva bili medve mladi? — Takrat so bili kavalirji, da. — Zdaj se pa noče nobeden zaljubiti.

— Zaljubijo se kvečjem v kako igralko — je pristavila Marta.

— Pa tudi plesati nočejo več.

— Seveda, svet se spreminja.

— Da, to je res. — V par letih se je grozno izpremenil.

— Torej se tvoje hčere dolgočasijo?

— O, dolgočasijo se ne. — Poslušaj, kako se smejejo. — Vedno so dobre volje.

— Kako je pa s tvojo materjo?

— Petinosemdeset let je stara. — Me smo večkrat pri njej. —

Zdaj bo pa čas, da odidem.

— Kaj že? — To je bil pa kratak obisk.

— Pomisli, da jih moramo danes še sedemnajst napraviti. — Ti si bila prva. Prihodnjic bom prišla popoldne k tebi, da se bova lahko o vsem pogovorili.

— Saj res. — Tako napravi.

Zatem so se poslovili.

XIV.

Tisti večer je šla Silvija v opero. — Na programu je bila opera "Prerok" in v tej operi ni nastopila Delnitskyjeva ljubica.

V svoji loži je bila sama.

Mož jo je bil spremljal do gledališča, zatem je pa rekel, da ima neko važno sejo.

Silvija je z užitkom poslušala godbo, katere glavni motiv je bil:

"Kdor pozna hrepenenje, ve zakaj trpim".

— Hrepenenje? — Po čem? — Sama ni vedela. — Po neki veliki stvari je hrepenela, pri tem je pa vedela, da je ne bo nikdar dosegla.

Za celo življenje je bila priklenjena na moža, katerega ni ljubila, kateri jo je varal.

Zagrinjalo je padlo. — Vrata v ložo so se odprla in vstopil je Bresser.

Čudno ji je postalo pri srečanju in sapa ji je zastala.

S pahljačo mu je pokazala sedež.

Bresser je moral sam pri sebi priznati, da ni bila Silvija še nikdar tako očarujoče krasna.

Ona je čutila, kako ji utripa srce in kako ji sili rdečica v lice.

— Čudno se mi zdi — je izpregovorila slednjič, da niste šli v kako drugo gledališče?

— Zato, ker pišem drame, kaj ne? — Da bi se česa naučil?

— Ne, da bi se bolj navdušili za svojo umenost.

— Ako se hočem navdušiti, grem v opero. — Godba me spravi v boljše razpoloženje kot pa igra. — Prepričan sem bil, da je vaša loža prenapolnjena. — Ko sem videl da je prazna, sem prišel.

— Da, zelo sem bila sama.

— Zelo ste bili sami? — je ponovil Bresser. — Teh dveh besed se ponavadi ne izgovarja skupaj. — Kakor če bi rekli: — zelo mrtev. — In kljub temu je to pravilno.

— Včasih je človek še bolj sam, če sta dva skupaj.

— In če enako občutita samoto.

— Da, to sem hotela reči.

Nastal je molk.

Silvija je zopet izpregovorila:

— Nekaj bi vas rada vprašala, gospod Bresser.

— Kaj pa grofica?

— Ali ste srečni? — Ali se veselite svojih uspehov? — Ali ste bili v Berlinu kdaj tako sami, kot ste tukaj?

— To ni samo eno vprašanje, gospa grofica. — To je troje vprašanj. —

— No, naj jih bo torej troje.

— Če sem srečen? — Ne, srečen nisem. — Če se veselim svojih uspehov? — Ne, nobenih uspehov nisem dosegel, katerih bi bil lahko vesel. — Tretje vprašanje. —

— Na tega mi ni treba odgovarjati. Preveč indiskretno je bilo. —

Odgovarjam pa vseeno nanj. — Moje srce ni bilo nikdar v Berlinu.

Zopet so se odprla vrata: vstopil je stari minister.

Ko je izpregovoril s Silvijo par besed, je rekel Bresseru:

— No, ali ste se vrnili na Dunaj? — Lepo, lepo. — Dober Avstri-je ne sme zahajati na Prusko.

— Prišel sem le začasno sem, ekselencia.

— Nemčija in Avstrija sta vendar v zvezi — je rekla Silvija. — Zakaj izgovarjate s tako čudnim naglasom besedo Prusija?

— Seveda, zaveznici sta že, toda ta zveza ni posebno odkritosrčna. — Kje je pa Anton? — Ali ga ni tukaj?

— Ne, šel je na sejo.

— Tako, tako? — Kaj pa Rudolf? — Gospa Silvija, ali bi mi morda pomagali, da bi mogel izprebrniti in mu izbiti iz glave nje-gove prekuženke ideje?

— S čim naj vam pomagam?

— O, čenska že dobi sredstva. — Zadnjič je govoril na nekem

shodu kot kak socialist.

Zatem je utihnil in pogledal naokoli, če ga nikdo ni slišal.

Nato je vprašal Bresserja:

— Neko igro ste spisal, kaj ne, ki se je prvič vprizorila v Berlinu? — Vaš oče mi je pripovedoval. — Pa že vsaj ne v modernem duhu? — Tako kot je neki Hauptmann. —

— Temu Hauptmannu ne sežem jaz niti do kolen.

— Ali se hočete približati Grillparzerju?

— Tudi s tem se ne merim. — Jaz sploh nočem nikogar posnemati. — Moja časa je mala, toda pijem iz svoje čaše.

Ko se je zagrinjalo zopet dvignilo, se je minister odstranil.

Hugon je ostal v loži.

Po drugem dejanju se je poslovil in pripomnil, da bo čez dva dni odpotoval v Berlin.

— Kako? — Tako hitro že? — je rekla in mu segla v roko. — Obiščite me torej jutri ob pol petih.

Naslednji dan ob določeni uri je prišel mladi Bresser k Silviji.

— Bila je sama v salonu.

Sedela je pri klavirju in igrala.

Prijazno ga je pozdravila in ko je sedel, je rekla:

— Torej ste se prišli posloviti? — Zdi se mi, da ste se šele večerj odločili.

— Da, gospa grofica, večerj zvečer.

Nastal je molk.

— Vaš oče bo zelo žalosten.

— Da, moj oče je zelo žalosten.

— Tudi meni bo žal — je rekla po daljšem molku. — Dolgo se že poznavam. — kot otroka sva se igrala. — Zelo sem bila vesela, ko so mi povedali, da boste prišli, kratkoma, zelo mi je žal, ker boste odpotovali. —

(Dalje prihodnjic).

Želim izvedeti za naslov svojega

brata LEOPOLDA ARKO: Do-

ma je iz vasi Vinice, fara So-

dračica pri Ribnici. Pred dve-

ma letoma sva bila skupaj na

stavki v Coloradi in od tedaj

mi je njegovo bivališče nezna-

no. Prosim cenjene rojake, če

kdo ve za njegov naslov, da ga

opomni, ako pa sam bere te

vrstice, naj se sam oglasi svo-

jemu bratu. — Louis Arko, R.

F. D. Box 140, New Alexan-

dria, Pa.

IČE SE GOZDARJE

Za delati drva; \$1.35 od klaftra

za rezati kemični les.

Za lupljenje; najboljša plača.

Ko preneha sezija, je dovolj dela

od kosa ali pa v kempah.

Za izdelovanje cedra; največja

plača od kosa za rezati logse, ste-

bre, trame, švelarje itd.

Za splošno delo v gozdu; najviš-

ja plača. Stalno delo skozi celo

leto.

I. STEPHENSON CO., Trustees,

(11-7 v d) Wells, Mich.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE

IZVIŠUJE PO NIZKIH

CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelj, učenci in državni o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užiti-
kom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo
vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friderik pl. Bodelstedt: Odkar je umrla naša majka Staji mi
bilo na svetu tako slavna pisateljica kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo človeške
ga časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nujno poselestiti, da
se bližajo človeku boljše časi. Kratkoma: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobsen: To knjigo bi človek najraje poljubil,
v dno srca me je pretreslo, ko sem jobral.

Štajerski pisatelj Peter Rosner je pisal: Sedaj imam v knjigi
gledu pri Griegluh in sembral knjigo s naslovom "Doli z orož-
jem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko
rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem mislil, da bi se prestavilo knjigo v vse
kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bi jo tudi v
kolah ne smelo manjkati. Na svetu so družba, ki razširjajo Sveto
Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družba, ki bi razširjale to
knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jti
kdaj bral —

C. Neumann Nefer: — To je najboljša knjiga, kar so jti op-
tali ljudje, ki se borijo na svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1906 v Berlinu):
Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekakor jo bom po-
sedil. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli šir-
kristevet in učili vse narode.

Financijski ministar Dumajovski je rekel v nekem svojem govo-
ru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi
opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben voja-
ški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta človeka Berta
pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislila
da se ne bo nihče več navduševal na vojno, če bo prebral to knjigo.

Narodnja je pot:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street,

New York City, N. Y.

Dr. KOLER,

638 Penn Ave., Pittsburgh' Pa.

SLOVENSKI ZDRAVNIK

Dr. Koler je naj-
starejši slovenski
zdravnik, specializir-
an v Pittsburghu,
ki ima ilustro prah
so v zdravilnih
tajnih moških bo-
lezni.

Bifilija ali zastru-
pljenje krvi, zdravi
s glasovitim 606, ki
ga je izumel dr.
prof. Ehrlich. Če i-
mate mazoje ali
mehurčke po tele-
su, v grlu, izpadanje las, bolečine v
kolenih, pridite in izkušite vam bo vrti.
Ne čakajte, ker ta bolezen se nalezne.

Izkušite semena nenaravnim potom,
zdravim v par dneh, kapavce ali tri-
per in tudi vse druge posledice, ki na-
stanejo zaradi izpadanja semena se-
be. Kakor hitro opazite, da vam po-
nehuje moška zmoglost, ne čakajte,
temveč pridite in jaz vam je bom
zopet povrnil.

Bušenje krvi, ki vodi do mehurja
odraslim v kratkem času. Hudo celo
ali kilo odraslim v 30 urah in sicer
bres operacije.

Bolnost mehurja, ki povzroči bole-
čine v križu in hrbtu in včasih tudi
pri spuščanju vode, odraslim s go-
tovostjo.

Neumestizam, trganje, bolečine, ote-
klina, ardečica, škroplje in druge kašne
bolezni, ki nastanejo vled nečiste krvi
odraslim v kratkem času in ni potrebo-
no ležati.

Uradne ure: V ponedeljkih, sredah
in petkih od 8. jutraj do 5. popoldne.
V torek, četrtek in sobotah od 8
ure jutraj do 8. ure zvečer. — Ob
nedeljah pa do dveh popoldne.

S pošto ne delam. Pridite osebno.

— Ne pozabite ime in številko!

POZOR, ROJAKI!

Proda se dobro obratovana go-
stilna in boardinghouse. Na sta-
novanju je vedno od 25 do 30 lju-
di in sprejemajo se pa tudi po-
niki. Gostilna je v bližini Burling-
ton postaje. Proda se radi selitve
na farmo. Za pojasnila se obrnite
na rojake:

Joe Šček,

424 W. Main St., Ottawa, Ill.

(10-15-8)

Važno za priseljence!

Državni delavski department

Združenih držav je odprl svoj

urad na 240 E. 79. St., med 2. in

3. Ave. v New Yorku. Urad je

odprt vsak dan od osmih dopol-

dne do osmih zvečer, ob nedeljah

in praznikih pa od desete ure do

polodne pa do popoldne.

Namen tega urada je, nuditi

naseljenecem nasvet, pouk in po-
moč, in sicer vse brezplačno.

Ta urad je obenem tudi posre-

dovalnica za delo in deluje spo-

razumno in v zvezi s delavskim

departmentom Združenih držav.

Za storjene usluge ni treba pla-

čevati nikakih pristojbin.

Pišite ali pa pridite osebno!

Kje sta moj brat JANEZ VER-

TOVEC in sorodnik VIKTOR

LESJAK? Oba sta iz Šmarje na

Vipavskem. Prosim, da se mi

javit, ali pa če kdo ve za nju

naslov, naj ga mi naznani, za

kar bom hvaležen. — Anton

Vertovec, Box 192, Carrollton,

Ohio. (10-12-8)

Brezplačen nasvet in pouk

priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUS-

TRIES AND IMMIGRATION"

za državo New York varuje pri-

seljence ter jim pomaga, če so bili

osleparjeni, oropani ali če so s nji-

mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v

naturalizacijskih zadevah — kako

postati državljani Združenih držav,

kjer se oglašiti za državljans-

ke listine.

Sorodniki naj bi čakali dovo-

došle priseljence na Ellis Island

ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT

OF LABOR,